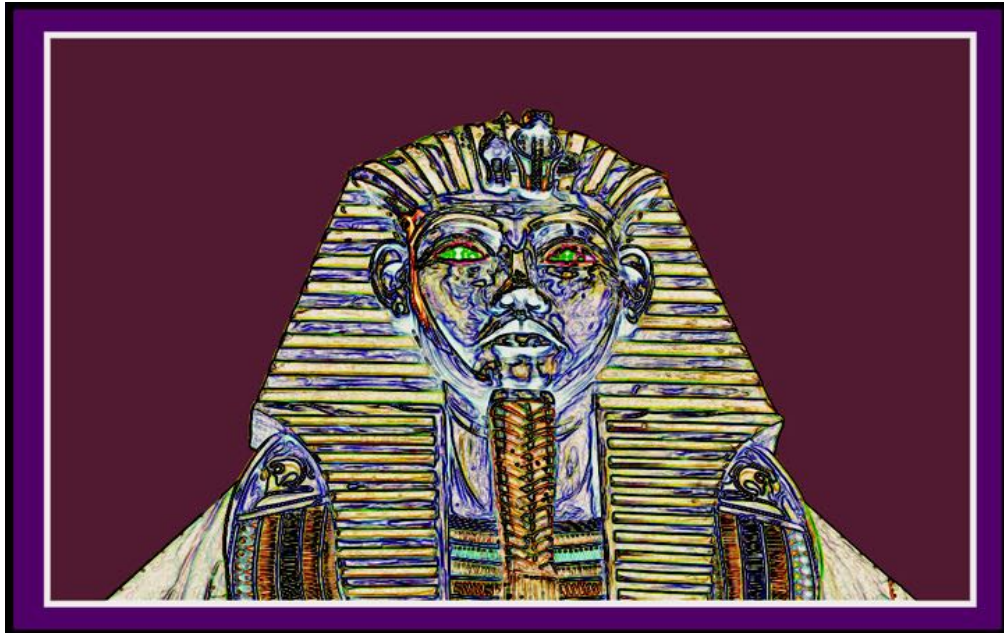


De Nieuwe Wereldorde Sjabloon voor de Antichrist



De Nieuwe Wereldorde, kortweg NWO, gaat over globalisering en geopolitiek ten dienste van de allesoverheersende totalitaire macht. Er is een onmiskenbare trend: van crisis naar crisis, van ramp op ramp, komt steeds meer macht in steeds minder handen. In het post-nationalistisch tijdperk zullen geen autonome landen meer bestaan noch autonome individuen.¹⁾ Dan zijn er alleen nog regio's in een universele machtsstructuur: één wereldeconomie, één wereldregering en één wereldgodsdienst (maar geen Christelijke). Individuen zullen in dat systeem tot nummers zijn herleid. De mens van zijn uniciteit en waardigheid ontdaan! Als niemand meer kan kopen of verkopen zonder dat kaartje, het geaccrediteerde 'plastic geld', zal dat een voldongen feit zijn geworden. Misschien zal de privacy van het individu zijn gewaarborgd tegenover zijn buur, maar dan toch niet tegenover de staat, de staat met zijn alziend oog. Alles richt zich dan op wat de nomenclatura begeert. Stalin, Hitler, Mao, en recent nog Kim Jong-Il, hebben getoond waar dat toe kan leiden, alhoewel zij slechts pionnen waren in het grote spel, gekend als de Novus Ordo Seclorum of 'de nieuwe orde die de eeuwen omspannt', een spreuk die op de één-dollar-biljetten staat, reden waarom dat biljet (uit 1935) nooit vervangen is – want om zijn geringe monetaire waarde had dit als een apart biljet allang moeten zijn afgeschaft.

Fecit Hubert Luns ◊ 26 januari 2012 ◊ aangepast nov. 2021 (§ 4 t/m 6)

1 – Novus Ordo Seclorum

Tijdens de honderdjarige herdenking van 'the Great Seal' van de Verenigde Staten,²⁾ schreef de hoge Vrijmetselaar Professor Charles A.L. Totten op 10 februari 1882 een

1) Het is de overtuiging van schrijver dezès dat de boze er nooit geheel in zal slagen de autonome staat af te schaffen ten behoeve van de NWO. Er zullen altijd beveiligde erven blijven bestaan, zoals Emden in de Reformatorische eeuw. Onder het rijk van de Antichrist zullen deze 'eilanden van rust' veel groter zijn en uit naties bestaan.

brief aan Charles J. Folger, de ‘Secretary of the Treasury’ (de schatbewaarder van het rijk): “*Novus Ordo Seclorum is een citaat uit de vierde pastorale [van Vergilius] en werd door Vergilius aan de Sibilleinse geschriften ontleend.*” Sibilleinen zijn de veel bezongen ‘waarzegsters’ uit de oudheid, wat hun naam ook aangeeft. En gaat hij verder:

«« Novus Ordo Seclorum is een wijziging van Magnus Sœclorum Ordo: een machtige tijdsyclus wordt opnieuw geboren. De profetische Vergiliaanse en Saturniaanse koninkrijken komen nu terug. Nu wordt een nieuw mensenras [progeny] uit de hoge hemelen neergelaten. Begunstig toch de jongen, o reine Lucina [Lucina betekent licht], die spoedig zal worden geboren in wien de ijzeren eeuw ten einde komt als over de gehele aarde de gouden eeuw opnieuw herrijst... »»

Vergilius’ vierde pastorale vervolgt:

«« ...en die met zijn vaders kundigheid over’n wereld in vree zal heersen. Wat ook mag resten van het oude kwaad, eenmaal verwijderd zal de wereld van de altijddurende angst zijn bevrijd. Hij zal het leven van goden krijgen en helden in het gezelschap der goden zien en als een van hen worden beschouwd. »»



Dit heidens orakel gaat in feite over de ‘geboorte’ van het Messiaanse rijk. Als we over geboorte spreken, het kind dat uit de moeder komt, gaat daar een verwachtingstijd aan vooraf waarin het komende nog weinig concreet is omljnd. Volgens het Jodendom leeft het kerkelijk kind (de kahal chasidim) momenteel nog in de baarmoeder, heeft ogen om te zien maar ziet niet, heeft oren maar hoort niet, heeft longen maar ademt niet (de Geest). Het kan zelfs niet normaal voedsel tot zich nemen (de kennis van de Heer), want het krijgt zijn voedsel via de navel. Dat is de huidige toestand van de kerk, niet alleen voor de Joodse maar ook de Christelijke. Wij staan nog niet in het Messiaanse rijk. De kennis van God overdekt nog niet de aarde zoals de wateren de zee. (Hab. 2:14) Jezus’ licht schijnt nog niet in volle glorie (Joh. 8:12, 2 Kor. 4:6), wat verklaart waarom zoveel dwaalleringen bestaan en mensen zo snel misleid kunnen worden.

Een bede voor de tijd van het Vrederijk, die is geënt op de bekende kinderzegen, zou als volgt kunnen gaan:

«« Goede God, wij naderen U als kinderen en vragen uw zegen. Draag zorg voor uw kinderen. Laat uw sterke hand op ons rusten. Zegen ons als uw kinderen. Zegen onze ogen zodat wij graag mensen zien en verwonderd staan over uw schepping en met dankbaarheid worden vervuld. Zegen onze oren, zodat wij kunnen luisteren naar wat U inspreekt. Zegen onze mond, zodat wij woorden spreken van bemoediging en troost. Zegen onze handen om te kunnen delen en bouwen aan uw rijk van vrede. Zegen onze voeten om samen met anderen de weg van vrede te gaan. Zegen ons hart om te kunnen geven en vergeven. Schenk ons uw Geest die ons de weg leert van zegen en waarheid, van vrede en gerechtigheid.

O Maria, moeder van Jezus en moeder van de Kerk; moeder ook van elkeen afzonderlijk. Zij ons tot gids en voorbeeld. Bevestig ons in het geloof. Leer ons samen met Jezus wandelen opdat wij één zijn met de Vader zoals Jezus één is met Hem. Maak ons aandachtig, eenvoudig en mild, zodat wij als ware kinderen aan uw hand meegaan. Onze Lieve Vrouwe, bid voor ons. »»

2) Novus Ordo Seclorum is de Latijnse spreuk die Charles Thomson in 1782 voor het Grote Zegel van de Verenigde Staten gebruikte. Hij was door het Continentale Congres aangesteld om met het uiteindelijke ontwerp van het Grote Zegel te komen.

2 – Pas als het Vrederijk nabij is komt de Antichrist

De Messiaanse verwachting leeft niet alleen binnen Gods gemeente. Het heimwee naar het verloren paradijs, het uitzien naar een gouden eeuw waar vrede heerst, is van alle tijden en culturen en komen we tegen in oude mythen en sagen. Zal God die herinnering aan het verloren paradijs en dat verlangen naar de wederoprichting niet in ieders hart hebben gegrift? Dat verlangend uitzien, vaak onbewust, geeft tevens een handvat voor de verleider, ook wel de Valse Profeet genaamd,³⁾ om ons een betoverende luchtspiegeling voor te houden, een bedrieglijke fata morgana. Met sublieme beloften en taalvirtuositeit weet hij mensen in te palmen en zich als de grote heilige te presenteren en redder der mensheid. Al wie hem binnen de kerk weerstreeft, u leest het goed, zal als ketters worden gebrandmerkt en uitgespuugd. Tijd dus om ondergronds te gaan, de tijd dus van de kleine huisgemeente (Op. 18:4-5), maar dan wel met de troost dat het niet lang meer duurt en dit de opmaat is tot het aards Vrederijk. Daarom, als u dit ziet gebeuren, verheugt u dan: laetitia, laetitia!

De Antichrist is een echte dwingeland, een machtswellusteling, een slavendrijver. Als God ons nadert doet hij dat zachtjes wenkend en respectvol. Als wij Gods bezit zijn, voelt dat niet drukkend aan. Liefde dwingt niet. Met demonische bezetenheid en menselijke dominantie – vaak demonisch geïnspireerd – ligt dat anders. De antichristelijke macht heet ook cirkelmacht. Zit in zichzelf opgesloten als bij een cirkel. Is een enorme egoïst. De moddervette en bolronde koning Eglon uit Richteren 3 was zo'n type. Eglon betekent varken, wat in het Hebreeuws wijst op cirkelvormig. Een cirkel, ook magische cirkel, wordt tevens voorgesteld als de slang die in zijn staart bijt. De slang is en blijft de slinkse cirkelmacht die zijn rijk met het onze tracht te verenigen met als doel de totaalvernietiging – niet alleen van het Joodse volk. Als hij ergens de pest aan heeft is het aan de door God verheven mens in het Messiaanse rijk.

Wij spreken hier over het geheimnis der wetteloze dat, zoals de Apostel Paulus zegt *“alrede aan het werk is”*. En gaat hij verder: *“Alleen, [het volk van God] dat nu volhoudt, laat het volhouden totdat hij [de wetteloze] uit [ons] midden is verdwenen.”* (2 Thess. 2:7: *μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.*) De traditionele vertaling zegt: *“Hoewel in het verborgene de wetteloosheid nu al werkzaam is, moet eerst degene die hem tegenhoudt verdwijnen.”* Dit is een notoir moeilijke tekst. Beide versies zijn correct (zie ook de Vulgaat), omdat bij het Griekse ‘katechon’ wat tegenhouden / volhouden betekent (Frans: retenir/tenir), de context aangeeft welke van de twee de juiste is. De interpretaties van de traditionele vertaling zijn legio en staan op lemen voeten. Niemand weet eigenlijk wat hij aan moet met: *“eerst moet degene die hem tegenhoudt verdwijnen”*. We moeten dus af van de term ‘tegenhouden’ (retenir). Mijn vertaling past bij Mattheüs 24:24: *“Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die indrukwekkende tekenen en wonderen verrichten om zo mogelijk ook Gods uitverkorenen te misleiden.”* Het past ook goed bij het volgende Thessalonicenzenvers: *“Alsdan [tegen zijn verdwijning aan] zal de wette-*



3) De Valse Profeet uit Openbaring 19:20, handlanger van het Beest, zal volgens reeds zeer oude Rooms Katholieke voorspellingen uit de boezem zelf komen van de Rooms Katholieke Kerk nadat de huidige paus is verjaagd. (zie ook 2 Thess. 2:3-4) Dit is mogelijk geworden door infiltratie van de Kerk. Er was ‘de permanente instructie van de Alta Vendita Loge’ uit 1819, een breed plan om tot ondermijning van de Roomse Kerk te komen; een plan van lange adem dat in onze eeuw zijn beslag heeft gekregen. De documenten presenteren de diabolische strategie om de Kerk via haar eigen leden te vernietigen na ze eerst met vrijdenkersidealen te hebben geïmpregneerd. Zo zouden welmenende Katholieken onder de schijnbare legitimiteit van het Katholicisme de Maçonnieke idealen helpen verspreiden. Het merkwaardige verschijnsel doet zich voor dat velen uit innerlijke overtuiging handelen zich niet bewust zijnde van een complot. Vrijmetselaars noemen dat soort mensen “broeders zonder (werk)schort”.

loze [ten volle] worden geopenbaard.” De traditionele versie geeft geen aansluiting bij andere bijbelverzen in het Oude- noch Nieuwe Testament en dat op zichzelf is al reden tot twijfel. Mijn versie volgt ook logisch op het voorgaande vers: *“Wat hem thans weerhoudt weet u.”* Er staat niet ‘wie’ maar ‘wat’. In de korte periode die aan Christus’ wederkomst voorafgaat worden de zegels van Openbaring 6 verbroken. Dat houdt in dat pas als het Vrederijk nabij is de Antichrist zal worden ontketend. Het ‘niet nabij zijn van het komende rijk’ is wat hem tegenhoudt! Vervolgens, als dat Vrederijk daadwerkelijk aanbreekt zal hij weer worden geketend. Dit past bij de boodschap van 26 januari 2014 uit het Boek der Waarheid: *“Waarom is dit zo? Waarom hebben deze veranderingen plaatsgevonden en waarom zo plotseling? Het antwoord is ‘tijd’ – want de tijd is kort.”*



Tibetaanse mandela, bestaande uit cirkelpatronen

Dat Vrederijk was nog niet nabij toen de apostel zijn brief schreef. En dat element hield de volle openbaring van de Antichrist tegen. De ‘verwachting’ naar dat Vrederijk werd wel levendig gehouden, iets waar Paulus meermaals op terugkomt. Helaas mag tegenwoordig in veel kerken over van alles en nog wat worden gepredikt maar niet over de eindtijd en dat gaat evenzeer op voor Protestanten als Katholieken. Het is een soort ongeschreven wet. Wat zit de mens toch vreemd in elkaar! In ons huidig bestel is de Bijbelse waakzaamheid ver te zoeken (Mt. 24:37-51) ...het vleugellamme Woord. Een trieste zaak, want juist nú zou men extra alert moeten zijn.

Door de onketening, als op die tijd het deksel van de afgrond wordt getild en de demonen met gonzende vleugels opstijgen om hun vuile werk te doen,⁴⁾ zal Satans macht veel openlijker ten toon worden gespreid maar ook veel krachtiger. Waarom: de uitrijping van het kwaad is noodzakelijk om een schifting toe te passen, want alleen de zuiveren van hart mogen het Vrederijk binnengaan. Immers, *“alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, wordt de toegang ontzegd.”* (Op.

4) Jesaja 18:1 leest in de Herziene Statenvertaling: “Wee het land van vleugelgegons, dat aan de overkant van de rivieren van Cusj is (een land van zwaarheid), (...) een kaalgetrokken en geplukte natie (...) een van oudsher en altoos vreselijk volk.” In de Statenvertaling Jongbloed-editie: “Wee het land, dat schaduwwachtig is aan de frontieren, dat aan de zijde der rivieren van Morenland is.” In de Nieuwe Bijbelvertaling: “Wee het land van de sjirpende krekels, voorbij de rivieren van Nubië.” Openbaring 9:1-3: “En de ster (...) kreeg de sleutel van de put naar de onderaardse diepte. Hij opende die put, waaruit rook opsteeg als uit een grote oven. (...) Uit de rook kwamen sprinkhanen neer op de aarde.” In dit verband is interessant dat Beëlzebub, een Bijbelse naam voor Satan (2 Kon. 1:2-3, 6, 16), ‘heer der vliegen’ betekent.

21:27) Dat is de kern der boodschap. En gaat het verder in het negende vers van 2 Thesolonicenzen 2: *“De komst van de wetteloze is het werk van Satan en gaat gepaard met groot machtsvertoon en valse tekenen en wonderen.”* Het is de taak van de eindtijdchristenen om door gebed en vasten de macht van het beest en zijn bende af te zwakken. Optochten en protestdemonstraties helpen niet: alleen intreden in Gods heiligdom. Gebed dient ook om Gods kudde te doen aangroeien. Iedereen is welkom, zelfs de grootste schoft, mits die zich berouwvol aan Jezus' voeten neerwerpt zoals eertijds Saul. Ja, opdat geen kleine rest maar grote kudde binnenga.

3 – Door Taal- en Zinsbegoocheling

Op het titanisch strijdtoneel zijn mensen slechts acteurs, zeker geen hoofdrolspelers – eerder figuranten, en dat slaat ook op de grote geschiedkundige figuren zoals Nimrod, Haman en Hitler. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed maar tegen de machten en vorsten in de hemelse gewesten. Het is in dit panorama dat zich de toren van Babel schetst, wat in de Joodse traditie het huis van Nimrod wordt genoemd, want dat is het beeld van de eendrachtige ijver, organisatie en betrokkenheid van velen voor de totstandkoming van het kwade rijk. Dat is het complot of grote samenzwering. Babel staat voor de kwade en magische uitdrukking van het woord. De waanzin van de menigten tijdens het Derde Rijk was die van hypnotische bezetenheid en afgodendienst. Hitler, deze heil toegeroepen volksman, was de grote onmenselijkheid in menselijke vorm. Voor velen was hij een christusfiguur, alhoewel hij nog ver stond van het charisma en de wonderkracht van de echte Antichrist, die ook veel wreder zal zijn.

Woorden kunnen doden en vormen het cement voor dodelijke verklaringen. Dit hoort bij de afgodsdienst van het serpent. Occultisten weten heel goed wat zij met woorden kunnen aanrichten, namelijk een vloek over iemand uitspreken. Zij weten dat elk woord, zelfs elke letter en elk getal, een slang op zichzelf is binnen een systeem dat bekend staat als abracadabra. Abracadabra betekent “Ik schep wat ik spreek”. Een alternatieve interpretatie wijst op het Arabisch Ab'r-Achad-Ab'ra en betekent “Beest - de Enige - Beest”. Zij weten daar handig mee om te springen. Het maakt niet uit in welke taal een vloek wordt geuit, een ban geslagen of bezwering gedaan. Wie de magische inhoud van letters kent, bezit de sleutel tot de afgrond waar Abaddon huist, een naam die vernietiger betekent. (Op. 9:11) Het Engels voor betovering of toverformule is spell, wat ook gewoon ‘spellen’ betekent. Hitler, de massamanipulator, wist daar goed raad mee. Door taal- en zinsbegoocheling verhief hij de geest van extase en massabedrog. Nu is het onze beurt. Het is ons gegeven om met de blijvende opstandingskracht van Jezus Christus het antitypewoord te gebruiken en Satans macht te breken. Tenslotte zal *“de Heer Jezus hem met de adem van zijn mond doden en door de aanblik van zijn komst vernietigen.”* (2 Thess. 2:8)

In de eindtijd zal binnen deze thematiek een godslasterlijke, religieuze organisatie ontstaan die de wereld naar nieuwe diepten van zedeloosheid sleurt en tot afvalligheid van het ware geloof in God. De messen worden geslepen. Op 25 juni 1995 werd onder auspiciën van de Verenigde Naties de “United Religions Organization” (URO) opgericht. De San Francisco Chronicle berichtte toen dat men gebeden, psalmen en toverformules opdroeg aan een dozijn ‘godheden’. Heidense priesters en heksen luisterden de zitting op. Eind juni 1997 vond een tweede conferentie plaats aan Stanford University in Californië. Het doel van deze bijeenkomst was de samenwerking tussen de verschillende religies verder uit te werken om tot een soort humanistische gebodenleer te komen ter vervanging van de Tien Geboden. Brussel werd uitverkoren om in 2014 een zevendaagse conferentie te huisvesten van het “Parliament of the World Religions”, wat door geldtekort naar 2015 werd verschoven en toen in Salt Lake City gebeurde. Tienduizend van alle religieuze gezindten zijn daar naartoe gestroomd. Voor wie nog twijfelt: de Nieuwe Wereldorde is in opmars!

4 – Het Stappenplan van de Grote Reset

In mei 2021 publiceerde Dr Mike Yeadon een stappenplan bestaande uit zes specifieke fasen, dat hij had toegestuurd gekregen voor het ontrollen van de Great Reset. De tijdlijn is minder zeker dan de fasen. Hij was vijftien jaar lang vicepresident bij Pfizer en verantwoordelijk voor behandelmethoden voor luchtweginfecties. Nadien startte hij zijn eigen biotechbedrijf. De Great Reset is het tirannieke rijk van de Antichrist, gewoonlijk gekend als de Nieuwe Wereldorde. Dit mondiale plan laat geen enkel land buiten schot. De precieze bron van dit stappenplan is onbekend, maar het lijkt de waarheid te weerspiegelen en het dateert van vóór 2020.

Fase 1: Simuleer een bedreiging en zorg dat angst wordt gecreëerd

(dec. 2019 – mrt 2020)

- Zorg voor een uitbraak van een pandemie in China.
- Zorg ervoor dat duizenden oude mensen sterven (65+).
- Overdrijf het aantal zieken en sterfgevallen.
- Vertel vanaf het prille begin dat alleen vaccinaties de mensheid redden.
- Focus alle aandacht op een nieuwe ziekte, Covid-19 geheten.
- Het resultaat zal algehele paniek zijn.

Fase 2: Zaaï het onkruid en zorg voor verdeling

(mrt 2020 – dec. 2020)

- Stel meerder onnodige, vrijheidsbeperkende en ongrondwettelijke dwingende maatregelen in.
- Verlam de handel en economie.
- Observeer hoe de meerderheid gehoorzaamt en een minderheid dwarsligt.
- Demoniseer de dwarsliggers en creëer een horizontale scheiding.
- Zorg dat de leiders van de dissidenten geen platform krijgen.
- Bestraf ongehoorzaamheid.
- Zorg dat de PCR-test gemeengoed wordt.
- Zorg voor verwarring met betrekking tot tellingen van geïnfecteden, zieken, ziekenhuisopnamesen en sterfgevallen.
- Verbied alle effectieve behandelingen.

Fase 3: Kom met een verraderlijke en dodelijke oplossing

(dec. 2020 – juni 2021)

- Bied iedereen een gratis vaccin aan.
- Beloof bescherming en een terugkeer tot normaal.
- Stel een (vaccinatie) doel voor het bereiken van groepsimmunitet.
- Doe net alsof een deel van de economie hersteld is.
- Verberg cijfers over bijwerkingen en sterfgevallen van vaccins.
- Doe voorkomen alsof de bijwerkingen ‘natuurlijke’ gevolgen zijn van het virus en de ziekte.
- Doe voorkomen alsof er gevaarlijke varianten door de natuurlijke mutaties van het virus zijn ontstaan.
- Verantwoord de instandhouding van de dwingende maatregelen door de drempel voor groepsimmunitet steeds te verhogen.
- Bestraf artsen met ‘illegale behandelingen’ om mensen beter te maken.
- Het gevolg zal twijfel zijn en het gevoel verraden te zijn bij de gevaccineerden, terwijl tegenstanders ontmoedigd zullen raken.

Fase 4: Installeer apartheid en de QR code

(juni 2021 – okt. 2021)

- Zorg dat er tekorten gaan ontstaan aan goederen en diensten zoals transport.
- Introduceer de coronapas (QR code) om gevaccineerden te belonen en dwarsliggers te bestraffen.
- Zorg voor een apartheidsmatenschap waarbij gevaccineerden en ongevaccineerden tegen elkaar worden opgezet.
- Haal het recht om te mogen werken of studeren weg bij de ongevaccineerden.
- Haal basisrechten weg bij ongevaccineerden.
- Laat ongevaccineerden betalen voor de PCR testen (die besmetting aantonen).
- Resultaat is de eerste fase van digitale controle; verarming van tegenstanders.

Fase 5: Zorg voor chaos en staat van beleg

(nov. 2021 – mrt 2022)

- Zorg voor grote tekorten aan goederen en vooral voedsel.
- Zorg dat de economie verlamd raakt en fabrieken en winkels gesloten worden.
- Laat het aantal werklozen exploderen.
- Zorg voor een derde prik (boosterinjecties) en vaccins voor kinderen.
- Zorg voor meer doden, nu onder de volwassenen (30+).
- Introduceer verplichte vaccinaties voor iedereen.
- Zorg dat de mythe van gevaarlijke varianten, de effectiviteit van het vaccin en de groepsimmunitet wordt uitvergroot.
- Demoniseer de anti-vaxxers en houdt ze verantwoordelijk voor alle doden.
- Arresteer de leiders van de dwarsliggers.
- Zorg dat iedereen een digitale identiteit krijgt (QR code): medische gegevens, geboorteakte, paspoort, rijbewijs, identiteitsherkenning, enz.
- Stel staat van beleg in om de tegenstanders te kunnen uitschakelen.
- Resultaat is het tweede stadium van de digitale controle, waaraan gekoppeld gevangenzetting of opruiming (doding) van tegenstanders.

Fase 6: Schrap alle schulden en zorg dat het contante geld verdwijnt

(mrt 2022 – sept. 2022)

- Zorg dat de economische, financiële- en aandelenmarkt in elkaar stort en dat de banken failliet gaan.
- Zorg dat de klanten betalen voor het faillissement van de banken en gebruik daarvoor het geld dat op hun rekening staat.
- Activeer de Great Reset.
- Geld zoals wij dat kennen verdwijnt.
- Schrap schulden en leningen.
- Introduceer de digitale portemonnee (alleen voor goedgekeurde transacties).
- Neem landbouwgronden en bouwgronden in beslag.
- Alle niet goedgekeurde medicijnen worden verboden.
- Maak duidelijk dat er een plicht is voor halfjaarlijkse of jaarlijkse vaccinaties.
- Zorg voor voedselrationering.
- Breid de maatregelen uit naar derdewereldlanden.
- Resultaat: derde stadium van digitale controle, waardoor de gehele wereld onderdeel van de New World Order zal zijn.

5 – Op weg naar de Technocratische Eeuw

Psalm 2 zegt dat de heersers samenzworen tegen God en zijn Christus (wat het Grieks is voor Gezalfde). Spreken over een samenzwering bezit dus oude papieren. De hedendaagse samenzwering is begonnen met de oprichting van de Trilaterale Commissie. Het idee om de Trilaterale Commissie op te richten werd in 1972 informeel door David Rockefeller en zijn meest vertrouwde assistent Zbigniew Brzezinski gepresenteerd aan de leden van de elitaire Bilderberg bijeenkomst in Oosterbeek. Het was het geesteskind van Rockefeller, die al een aantal jaren met het idee speelde. De Commissie werd het jaar daarop in de VS opgericht. Uit hun officiële verklaringen komt overduidelijk naar voren dat ze streefden naar de oprichting van een ‘Nieuwe Internationale Economische Orde’, wat in feite de ene wereldregering is. President George Bush sprak later openlijk over de creatie van een ‘Nieuwe Wereldorde’, wat daarna de algemeen aanvaarde slogan werd. Brzezinski’s boek uit 1970 “Between Two Ages: America’s role in the Technetronic Age” legde het grandioze plan op tafel voor een wereldwijd bestuur, een nieuwe Toren van Babel:

«« [Het technetronische tijdperk] omvat de geleidelijke opkomst van een meer gecontroleerde en geleide samenleving. Zo’n samenleving zou door een elite worden gedomineerd wiens aanspraak op politieke macht is gefundeerd op gecertificeerde superieure wetenschappelijke know-how. Onbelemmerd door traditionele liberale waarden zou deze elite er niet voor terugdeinzen haar politieke doelstellingen met de allerlaatste moderne technieken te bereiken om daarmee de bevolking aan te sturen en ‘de samenleving onder strikt toezicht en controle’ te houden. [De technologische werktuigen zouden up-to-date bestanden bijhouden die zelfs de meest persoonlijke informatie van elk individu bevatten.] Onder dergelijke omstandigheden zou het wetenschappelijke en technologische momentum van het land niet worden omgekeerd, maar zou het zich voeden met de situatie die het [zelf heeft gecreëerd en] exploiteert. »» (p. 97)

Brzezinski schreef dat de mensheid drie grote stadia van evolutie had doorlopen en zich in het midden van het vierde en laatste stadium bevond, dat het World Economic Forum (WEF) de vierde industriële revolutie noemt. De WEF mogen we gerust zien als een kompaan in het kwaad van de Trilaterale Commissie. Het eerste stadium beschreef Brzezinski als religieus, een combinatie van een hemels “*universalisme dat in het leven werd geroepen door de aanvaarding van het idee dat het lot van de mens in wezen in Gods handen ligt,*” met een aardse “*bekrompenheid voortkomend uit massale onwetendheid, analfabetisme en een visie die niet verder reikt dan de naaste omgeving.*” (p. 97) Het tweede stadium was het nationalisme waarbij de nadruk lag op het Christelijke gelijkheidsprincipe wat “*een nieuwe grote stap markeerde in de progressieve herdefiniëring van de natuur en plaats van de mens in onze wereld.*” Het derde stadium was volgens hem het marxisme “*dat een verdere vitale en creatieve fase vertegenwoordigde in de uitrijping van de universele visie van de mens.*” Als lid van de Council of Foreign Relations (CFR) bewonderde hij de marxistisch/communistische regimes omdat die het ideaal belichaamden van tirannieke surveillance ter onderwerping van de mens. De CFR (1921) was de belangrijkste voorloper van de Trilaterale Commissie (1973), en veel leden van de Trilaterale Commissie, net als Brzezinski waren (en zijn) ook lid van de CFR. Men noemt deze organisaties ‘think tanks’, maar dat is een eufemisme voor actieve bemoeienis en subversie. De CFR was vooral Anglo-Amerikaans, terwijl de Trilaterale Commissie een uitgesproken internationale reikwijdte heeft. Het vierde en laatste stadium wordt door Brzezinski’s technetronische tijdperk belichaamd, getypeerd als het “*ideaal van rationeel humanisme op wereldschaal*”. (p. 246) Om Patrick Wood te citeren uit “Technocracy Rising – the Trojan Horse of Global Transformation” # 2015 (p. 32): “*In de meer dan veertig jaar sinds de oprichting van de Trilaterale Commissie, getuigt het historische archief onmiskenbaar van het door hun behaalde succes. De toegepaste doctrines van Agenda 21, de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDGs)*

van de VN en het Energy Smart Grid (slimme energiesystemen) – die alle het resultaat zijn van trilaterale interacties – getuigen van hun ideologische verankering in historische technocratie.” De ondertiteling van zijn boek is opmerkelijk: “Het zwarte paard van de New World Order is geen communisme, socialisme of fascisme, het is technocratie!” (Het zwarte paard verwijst naar de honger die over de wereld komt, zoals voorspeld in het Boek Openbaring.)

Wat verklaart de motiverende kracht in het wereldgebeuren van de Trilaterale Commissie? De oorspronkelijke ledenlijst bestond uit ongeveer 300 zeer invloedrijke mensen waarvan ongeveer een derde uit respectievelijk Europa, Japan en Noord-Amerika. Het lidmaatschap was ook grofweg verdeeld over academici, politici en bedrijfsmagnaten; onder hen waren internationale bankiers, leiders van vooraanstaande vakbonden en de captains van mediagiganten. Zoals Patrick Wood opmerkt (p. 49):

«« Het woord ‘commissie’ was uitermate merkwaardig omdat het meestal wordt geassocieerd met gouvernementele werkgroepen. De term leek misplaatst voor een privéinitiatief tenzij (...) het echt een regeringsarm was, onzichtbaar, anders dan bij de zichtbare regering in Washington [en overal elders in de wandelgangen van ‘s lands bestuur]. De toelating van Europese en Japanse leden duidde metterdaad op een mondiale in plaats van een nationale regering. »»

President Jimmy Carter was een rank ontsproten aan de Trilaterale Commissie dankzij de inzet van met name Zbigniew Brzezinski en Richard Gardner. Zij waren het die hem in de geheimen van het regeringsvak initieerden, wat verklaart waarom deze pindaboer al vóór oudejaarsavond 1976, dus binnen twee maanden na zijn verkiezingsoverwinning tot president van de Verenigde Staten, zijn lijst met kabinetsleden presenteerde, waaronder drie trilateralen. In totaal werden door Carter niet minder dan twintig trilateralen aangesteld op hoge regeringsposten en dit is de trend gebleven in regeringszaken, ook op andere plaatsen in de wereld, zo niet trilateralen dan wel figuren die sympathiek stonden tegenover de doelstellingen en werkwijze van de Commissie.

Hoe hebben ze de opkomst van een Nieuwe Internationale Economische Orde georkestreerd in een tijdsbestek van een halve eeuw? Hun werkwijze bestond eruit om hun leden, of mensen die sympathiseerden met hun doelstellingen, te laten benoemen op sleutelposities van de uitvoerende branche van de overheid, meer in het bijzonder voor wat betreft buitenlands beleid, en in topposities van organisaties met een echt internationale reikwijdte, met name in de commercie, de handel en bancaire diensten. Hun evoluerende doelen worden overeengekomen tijdens consensusbijeenkomsten van de Commissie; en zoals bekend is de overgrote meerderheid van hen geen Amerikaans of Brits staatsburger. De sleutel van hun werkwijze heeft te maken met het bezetten van cruciale managementposities, de lange termijn benadering van social engineering, vooral via de media, en ten slotte de wederzijdse coördinatie van naties en ‘s werelds machtigste bedrijven en bancaire belangen, wat niet mogelijk zou zijn zonder intensieve monitoring en follow-up, en wel op alle niveaus van de samenleving en economische activiteit. Het draait allemaal om data, gefaciliteerd door de komst van de computer. Maar niemand durft het een samenzwering te noemen, of noem het verraad, want het woord samenzwering is onder embargo. Senator Barry Goldwater waarschuwde in zijn geweldige boek “With No Apologies” (zonder verontschuldigen) # 1979 (p. 280): “De Trilaterale Commissie vertegenwoordigt een bekwame gecoördineerde inspanning om de controle te grijpen en de vier machtscentra te consolideren: politiek, monetair, intellectueel en ook kerkelijk.” Technocracy Rising biedt goede lectuur voor wie meer wil weten over de details en hun manier van werken.

We moeten ook kijken naar de publicaties van de trilateralen zelf, zoals het Kissinger-rapport, een baanbrekend werk uit 1974 waarin abortus als het betere middel wordt aan-

geprezen om tot depopulatie te komen, met name in Afrika, in een tijd dat abortus in nog geen enkel niet-communistisch land was gelegaliseerd. Twee jaar eerder was het rapport van de Club van Rome uitgekomen, “The Limits to Growth”, waarin werd geroepen dat de wereld ten onder zou gaan aan overbevolking. Niet zo toevallig werd het World Economic Forum (WEF) tezelfdertijd opgericht. De beweging die daaruit ontstond is alleen maar groter en radicaler geworden, en tegenwoordig doen bijna alle machten der aarde daaraan mee onder het mom van ‘Red de Aarde’. Het doel is om de wereldbevolking te decimeren, wat een rechtstreekse aanval op God is, want het zijn wél zijn kinderen. Daarom, God zal niet laten begaan (Jes. 8:10), alhoewel ze denken dat dat in hun macht ligt. Maar als het groene hout (de ongeboren kinderen) niet gespaard wordt, waarom dan wel het dorre hout (dat zijn wij)? Dit wordt door God getolereerd totdat het punt is gekomen dat God op verschillende manieren zal gaan ingrijpen. Het zijn godloochenaars; in het afwijzen van God nemen de machthebbers in hun lust naar rijkdom en macht steeds meer het karakter van Lucifer aan, de vader van leugen en bedrog die ons mensen diepgrondelijk haat. Waarom? Omdat God voor ons een heerlijke bestemming heeft klaargelegd, heerlijker dan Lucifer eertijds. Op de drempel van het Vrederijk zal bij velen de schellen van de ogen zijn gevallen waarbij de meerderheid voor God zal hebben gekozen, een toekomst die met rasse schreden nadert. Als het de tegenstander nú zou lukken de massa’s om te brengen door oorlog, vaccinaties en ziektes, zou hij een rijke buit binnenhalen, want momenteel staan de meesten heel ver af van God.

Eigenlijk is de Trilaterale Commissie de voortzetting, maar nu meer in het openbaar, van het “COMITÉ VAN 300” en zijn almachtige financiële nexus, de City of London. De velden werden bemest door de CFR die voornamelijk vanuit de Verenigde Staten opereerde. De Trilaterale Commissie opereert op internationaal niveau en presenteert zich naar buiten toe als een regulier lichaam. Het COMITÉ echter is een ultrageheime organisatie, totaal uit het zicht, hetgeen door Dr. John Coleman in 1991 in het daglicht is gesteld.⁵⁾ Het slaagde erin door middel van vergelijkbare methoden als de Trilaterale Commissie om de Federal Reserve Act (Amerikaanse Centrale Bank) te laten aanvaarden. Dit gebeurde dankzij een web van intriges van de US-Octopusmacht, gekend als de ‘Society’ of de ‘400’ met aan de top J.P. Morgan and Company (financieel) en de Rockefellers (industriële). Hoe ze dit voor elkaar hebben gekregen om de wet door het Congress te loodsen zonder argwaan te wekken is een schoolvoorbeeld van samenzweringstechnieken waarmee het grote publiek bedonderd wordt en dit is meesterlijk beschreven in het boek van Cleon Skousen (pp. 15-24), wat later ter sprake zal komen. De Federal Reserve Bank Act werd door het House of Representatives op 22 december 1913 met ruime meerderheid aanvaard en het was niet zo toevallig dat dit vlak voor Kerstmis gebeurde toen de publieke aandacht voor politieke zaken op een laag pitje stond. Gelijktijdig werd een inkomensbelasting ingevoerd, want hoe anders zouden de steeds stijgende lasten aan de Centrale Bank kunnen worden betaald? *“De misleidende taal van de Federal Reserve Act werd geformuleerd onder leiding van Bernays en Lippman van Tavistock, die een National Citizen’s League startten (nationaal burgerinitiatief) met als voorzitter de beruchte Samuel Untermyer, om het plan te promoten.”*⁶⁾ Deze wet was bedoeld om de controle over het geld van het volk te krijgen en over te dragen aan een particulier monopolie. De Federal Reserve Banks was noch ‘Federal’ noch ‘Banks’, maar een particulier geldgenererend monopolie dat om de nek van de gewone man werd gehangen – door de creatie van geldmiddelen via dure aan de overheid verstrekte leningen, alhoewel nieuw geld altijd uit het niets wordt gecreëerd; het is een zuiver boekhoudkundige operatie. Model hiervoor stond de Bank of England die op 25 april 1694 werd opgericht, genaamd de Bank of England Charter, opgenomen onder de vele bepalingen van een wet *“voor het toekennen van verschillende tarieven en rechten aan Hunne Maje-*

5) “Conspirators’ Hierarchy: The Story of the Committee of 300” by John Coleman # 1991.

6) “The Tavistock Institute of Human Relations”, John Coleman # 2005 (p. XIX).

steiten op verscheepte tonnage”. Eigenlijk stond het invoerrechten toe ...waarmee werd betaald wat verschuldigd was aan de Bank of England. Dat was vijf jaar na de Glorieuze Revolutie die de voorloper was van de Franse Revolutie, exact honderd jaar later, en dát was ook niet zo toevallig. Dezelfde soort regelingen werden in navolging van de Bank of England in de Europese naties opgezet, Frankrijk als eerste in 1800, reeds vijf weken nadat Napoleon aan de macht was gekomen. De Europese opzet diende als voorbeeld voor alle naties ter wereld, in eerste instantie de Verenigde Staten. De internationale Centrale Banken werden in 1930 onder de hoede gesteld van de Bank of International Settlements (BIS) te Bazel, eveneens een privéorganisatie, en dit werd later na de Bretton Woods conferentie van 1944 met het IMF aangevuld en de Wereldbank. De toeïgening van de financiële ruggengraat van de naties was bedoeld om de komst van de Nieuwe Wereldorde te faciliteren, want wie geldschieter is, in dit geval van de overheid, domineert het besluitvormingsproces.

Het COMITÉ werd in de koloniale tijd opgericht om de commerciële belangen van het Anglo-Amerikaanse establishment (katoen, opium, suiker, slaven, enz.) te behartigen. De verachtelijke opiumhandel was verreweg de meest lucratieve en bracht voor de thans grote namen en families, vooral in Engeland en korte tijd later ook in de Verenigde Staten, kolossale fortuinen op, fortuinen die van generatie op generatie bestendig zijn en verder uitgebreid, hetgeen door John Coleman, op grond van de geheime archieven die hij mocht doorzoeken, op overtuigende wijze en zeer gedetailleerd uiteen wordt gezet. Het is buitengewoon schokkend wat hij onthult in zijn “COMMITTEE OF 300” (1991) wegens de gewetenloze wijze waarop dat geld en die macht werden vergaard. Het menselijk lijden en de miserie waren niet in tel (*aliquo numero esse*). In de loop der tijd hebben die obsceen rijke families op grote schaal de politieke arena gepenetreerd aan beide zijden van het politieke spectrum, maar ook nationaal en internationaal, communistisch en kapitalistisch. Hun ultieme doel was en is om van de mensheid een ras slavenarbeiders te creëren, want de gulzigheid naar macht en geld kent geen grens. Het motto is meer, meer, steeds meer. *“Professor Quigley heeft zich in zijn boek ten doel gesteld om aan het licht te brengen wat elke insider zoals hijzelf reeds al die tijd wist – dat de wereldhiërarchie van de dynastieke superrijken erop uit is om de hele planeet over te nemen, waar mogelijk met socialistische wetgeving, [en door manieren om angst in de harten van mensen te zaaien. Als leidraad voor hun streven hebben de superrijken een voorkeur voor een platonische orderingsregel; tegenwoordig is het China dat hiervoor model staat.”]* (Skousen p. 25) De loop der geschiedenis kan niet worden begrepen zonder de samenzweringsverbanden van de Britse 300 en de Amerikaanse 400 te kennen, waarbij veel belangrijke families zijn betrokken maar geen wetenschappers. De 300 noemen zich graag de Olympiërs (die op de godenberg wonen) omdat ze zich boven alles verheven voelen, zelfs boven de 400 – en voor dat laatste is veel te zeggen. Ik prefereer ze “The Crown” te noemen. Dat impliceert niet dat Koningin Elizabeth II beseft wat voor vuile politieke en financiële manoeuvres in haar naam worden gepleegd – niet soms, maar continu! Haar adviseurs zijn immers ‘very respectable persons being served at Blenheim’. Dus waarom zou zij argwaan koesteren? En wat voor haar geldt, gold ook voor haar voorgangers.

De Trilaterale Commissie (1973) is een uitloper van het COMITÉ via de traptreden volgend op de gigantische rijkdom die met de opiumhandel naar China was verdiend. Dan, in 1891, werd de Rhodes Secret Society gesticht (gerelateerd aan de Rhodes Scholarship in Oxford en de Rhodes Trust). Cecil Rhodes (1853-1902) dankte zijn immense fortuin aan de toeïgening van de Zuid Afrikaanse diamant mijnbouw (via De Beers Consolidated Mines) waarvoor financiering kwam van Rothschild & Co. en Alfred Beits. De Zuid Afrikaanse goudmijnen volgden met Consolidated Goldfields, maar goud werd pas in 1886 ontdekt en de mijnbouw werd pas vanaf 1917 goed op de rails gezet met de Anglo American Corporation. Dat heeft de superrijken geen windeieren gelegd. De Rhodes Secret Society van Zuid Afrika waaierde uit in de Association of Helpers en

Milner's Kindergarten (1897-1910) om vervolgens te worden omgezet in de Round Table Groups die zich stapsgewijs in alle belangrijke landen ter wereld vestigden en aanzienlijke invloed uitoefenden op het politieke besluitvormingsproces. Deze groepen mondden op hun beurt uit in de CFR (1921) en het Amerikaanse IPR (Institute of Pacific Relations), in 1925 opgericht en in 1960 opgeheven; de tegenhanger van de CFR was in Engeland the Royal Institute of International Affairs, die in dezelfde periode werd opgericht. Het IPR was zoals de Amerikanen zeggen "a hotbed of Communists", maar zo werd het niet aan het publiek verkocht. Na de Tweede Wereldoorlog leidden beschuldigingen dat de IPR was geïnfiltrerd met communisten tot hoorzittingen in het Congres en het verlies van de belastingvrije status. De ontstaansgeschiedenis van deze organisaties en hun verborgen doelstellingen worden in schokkende details uitgelegd in "Tragedy and Hope", waar we straks op terugkomen.

In zijn organogram plaatst Coleman de Trilaterale Commissie onder het COMITÉ, maar tegenwoordig lijkt het omgekeerde het geval te zijn, waarbij ondergetekende de functie van het COMITÉ als een soort raad van commissarissen ziet (met toezichhoudende en adviserende bevoegdheid). Natuurlijk behartigt de Trilaterale Commissie de commerciële en dominerende belangen van de superrijken, maar nu op wereldschaal en gebruikmakend van de 'wetenschappelijke methode' die technetronisch is in de negatieve connotatie van het woord. Inderdaad bekleden veel van haar leden hoge posities in het universitair milieu. De meedogenloze tirannie kreeg daarmee een wetenschappelijk sausje, maar wel een van allerhoogste immoraliteit. We zouden kunnen denken dat het COMITÉ, of wat dat betreft de Trilaterale Commissie, aan de top van de Deep State staat, gedefinieerd als een zelfgekozen groep die echte macht uitoefent buiten de conventionele 'checks and balances' van het systeem. Maar de echte top, de top van de top, bestaat uit een soort kerk, de antithese op fatsoen, de antithese op Gods Kerk op aarde. U raadt het al, dat is Vrijmetselarij.

6 – De Naakte Kapitalist

Om te weten hoe voorafgaand aan de Trilaterale Commissie het COMITÉ haar financiële macht heeft weten te consolideren en uit te breiden middels het politieke besluitvormingsproces, kunnen we ons wenden tot het monumentale boek van Professor Carroll Quigley, "Tragedy and Hope" (1300 pagina's) waartoe hij gedegen onderzoek heeft gedaan. Hij is een van de erkende grote historici uit de twintigste eeuw en hij vond dat het tijd was om de politieke samenzweringsverbanden bloot te leggen omdat hij ervan overtuigd was, zoals telkens in zijn boek tot uiting komt, dat niets de Nieuwe Wereldorde nog kon tegenhouden en dat publicatie van het magnus opus de plannen zelfs niet zou kunnen vertragen. (p. 950) Wegens zijn positie als insider had hij toegang tot alle voor gewone mensen afgesloten archieven. Het resultaat van zijn onderzoek heeft hij in 1966 gepubliceerd. De betekenis van de titel, zo legt hij uit, is dat de enige 'hoop' voor de mensheid ligt in de acceptatie van een wereldregering en dat de 'tragedie' de mensen betreft die zich daartegen verzetten want die gaan een triest einde tegemoet. Doorheen het hele boek maakt Quigley de "stupid radical right" belachelijk, dat wil zeggen de gewone man die in democratie gelooft. Tragedy and Hope toont ondermeer aan dat het communisme in het zadel is geholpen door de superrijken in de VS en Engeland. Hij geeft precies aan hoe dat in zijn werk is gegaan. Nu is dit boek een dikke pil, maar gelukkig heeft Cleon Skousen in 1970 daar een sublieme bespreking van gemaakt in een boekje van slechts 144 pagina's – zeer lezenswaardig. Dat heet "The Naked Capitalist" en dat heb ik destijds toen het op de markt kwam samen met Tragedy and Hope aangeschaft.

Het COMITÉ dankt zijn eenheid in denken en doen aan een onwaarschijnlijke figuur, ene John Ruskin. Quigley stelt (p. 130): "Het nieuwe imperialisme na 1870 was heel

anders van toon dan wat de Little Englanders eerder hadden afgewezen.⁷⁾ De belangrijkste wijziging was dat men zijn rechtvaardiging zocht op grond van morele verplichting en sociale hervorming en niet, zoals eerder, op grond van missionaire activiteit en materieel voordeel. De man die het meest verantwoordelijk was voor deze nieuwe interpretatie was John Ruskin. Ruskin, de zoon van een rijke wijnhandelaar, werd in 1870 tot hoogleraar schone kunsten benoemd in Oxford. "Hij trof Oxford als een aardbeving, niet zozeer omdat hij sprak over schone kunsten maar omdat hij sprak over (...) morele waarden." Zoals Skousen opmerkt: "Ruskins ideeën werden in de vruchtbare geesten van zijn studenten geplant, die de telgen waren van de rijke aristocratie." Skousen baseert zich dan op Kenneth Clark (pp. 27-28), die in zijn boek "Ruskin Today" # 1964 schrijft:

«« John Ruskin, vertelt Clark ons, ontleende de meeste van zijn ideeën en inspiratie "rechtstreeks aan het handboek van alle dictaturen: 'Plato's Republiek'. Hij las Plato bijna elke dag." (p. 269) Natuurlijk dronken Marx, Engels, Proudhon en Saint-Simon uit diezelfde bron. Daarom is er een opmerkelijke parallel in de geschriften van Ruskin, Marx en andere discipelen van Plato. Plato wilde een heersende klasse met een sterk leger om haar aan de macht te houden en een samenleving die volledig ondergeschikt was gemaakt aan het monolithische gezag van de potentaten. Hij pleitte ook voor een grenzeloos geweld om alle bestaande regeringen en sociale structuren uit te roeien zodat de nieuwe heersers met een 'schone lei' konden beginnen [tegenwoordig de Grote Reset genoemd], waarop ze dan het portret van hun geweldige nieuwe samenleving konden uittekenen.

De hogere dimensies van Plato's 'ideale' samenleving omvatten de afschaffing van huwelijk en gezin zodat alle vrouwen aan alle mannen zouden toebehoren en alle mannen aan alle vrouwen. Kinderen die uit deze overspelige relaties voortkwamen moesten zodra ze niet meer hoefden te worden gezoogd door de overheid worden overgenomen om aldus anoniem door de staat te worden opgevoed. Plato wilde dat vrouwen gelijk aan mannen werden behandeld – om samen met mannen oorlog te voeren en net als mannen arbeid te verrichten. Er moest onder staatstoezicht selectief worden gefokt tussen mannen en vrouwen. Kinderen die als minderwaardig of kreupel werden beschouwd dienden te worden afgemaakt. Er moest een structuur van drie niveaus in de samenleving komen in vaste klassen: de kleine heersende klasse, de militaire klasse en de grote aantallen arbeiders. Plato zei dat de mensen ertoe dienden te worden gebracht om in een door de staat geïndoctrineerde leugen te geloven dat er mensen werden geboren met goud, zilver of koper in hun ziel. De bestuurders zouden bepalen welk metaal zich in de ziel van elke persoon bevond om hem aldus aan de juiste klasse toe te wijzen. Plato gaf toe dat dit een absolute leugen was maar zei dat dit het administratief bestuur zou vergemakkelijken want het zou als een religieus principe worden onderwezen. Plato reserveerde alle zegeningen van het communisme voor zijn heersende elite [de nomenclatura]. In deze opzet meende hij dat privébezit kon worden afgeschaft en de conventionele familie opgaan in het collectief. In deze omstandigheden kon de intellectuele energie zich richten op wat vereist is om de massa's van de lagere klassen tevreden te houden.

Dit alles maakte deel uit van wat John Ruskin "bijna elke dag" las. Nu gaan we verder met Dr. Quigleys analyse (p. 130) van wat er gebeurde toen John Ruskin "Oxford als een aardbeving trof".

Ruskin sprak tot de Oxfordstudenten die aan de bevoorrechte, heersende klasse toebehoorden. Hij vertelde hen dat zij de bezitters waren van een prachtige traditie van opvoeding, schoonheid, rechtsstaat, vrijheid, fatsoen en zelfdiscipline, maar dat deze traditie niet kon worden gered en het niet verdiende om gered te

7) In zijn oorspronkelijke betekenis tijdens de late 18^e en 19^e eeuw was een Little Englander lid van de Liberale Partij die tegen de uitbreiding van het Britse rijk was, evenals bepaalde traditionele conservatieven die wilden dat Engeland niet verder reikte dan zijn grenzen zoals die toen golden.

worden, tenzij het werd uitgebreid tot de lagere klassen in Engeland zelf en tot de niet-Engelse massa's over de hele wereld. Als deze kostbare traditie niet zou worden uitgebreid tot deze twee grote meerderheden zou de minderheid van de Engelsen uit de hogere klasse uiteindelijk door deze meerderheden worden overspoeld en de mooie traditie verloren gaan. Om dit te voorkomen moest deze traditie worden uitgebreid tot de massa's en het imperium. Ruskins boodschap had een sensationele impact. Zijn oratie werd met de hand opgeschreven door een student, Cecil Rhodes, die deze dertig jaar bij zich droeg [tot aan zijn dood op de jonge leeftijd van 48 jaar]. »»»

Om de belastingen te kunnen ontduiken, die steeds heftiger werden, parkeerden de superrijken hun vermogens in belastingvrije foundations en trusts, van waaruit de academische wereld werd gesubsidieerd, volgens het gezegde “wiens brood men eet, diens woord men spreekt”. De grootste financier in de Verenigde Staten in de eerste helft van de twintigste eeuw was in dit opzicht J.P. Morgan. Thans is het vooral de overheid die de academische wereld subsidieert, die al vele jaren het dictaat volgt van de elites, die zich uit het zicht achter het politieke scherm verbergen.

Onontbeerlijk in de beginnende machtsstructuur waren de nieuwsmedia, met name The New York Times, de Herald Tribune, de Christian Science Monitor, de Washington Post en de Boston Evening Transcript (die in 1941 ophield te bestaan). De ijzeren greep op de nieuwsmedia is sindsdien alleen maar versterkt. We hebben gezien hoe tijdens het presidentschap van Donald Trump (2017-2021) de gehele nationale en internationale nieuwsmedia in gesloten front met modder smeten. Nog nooit in de geschiedenis is een leider van een natie op zo'n ontorende wijze bejegend. Het Amerikaanse volk moet zich schamen. Maar gelukkig bestaat nu het tegenwicht van de alternatieve media via het internet. Doorheen Tragedy and Hope blijkt hoe in het politieke besluitvormingsproces de nieuwsmedia telkens een cruciale rol speelden, waarbij de superrijken op hun wenken werden bediend.

Quigley vat het als volgt samen (p. 953): “*Op deze basis (...) ontstond in de twintigste eeuw een machtsstructuur tussen Londen en New York, die diep doordrong in het universitaire leven, de pers en de uitvoering van het buitenlands beleid.*” Het State Department (Ministerie van Buitenlandse Zaken in de US) heeft gedurende al die jaren een hoogst bedenkelijke rol gespeeld waarvan Quigley voorbeelden geeft, zoals de affaires van Noord Korea en China, waarvan de communistische overnames eenvoudig hadden kunnen worden voorkomen, maar iedere initiatief daartoe werd op meer dan schandalige wijze tegengewerkt, vooral door het gekonkel van de IPR. De macht en invloed van de CFR bij de confiscatie van het buitenlands beleid van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken na de Eerste Wereldoorlog is onthutsend, zoals Skousen illustreert. Het CFR domineerde de regeringen van Roosevelt, Truman, Eisenhower, Kennedy en Johnson, evenals van Nixon, die president was op het moment dat de Naked Capitalist werd gepubliceerd.

De Deep State was oppermachtig, zelfs toen gevallen van communistische infiltratie niet meer konden worden ontkend. Op 10 juni 1947 schrijft de Secretary of State (minister van buitenlandse zaken) een goed onderbouwde brief: “*Het is duidelijk dat er een doelbewust, berekend programma wordt uitgevoerd, niet alleen om het communistische personeel op hoge plaatsen te beschermen, maar ook om de veiligheid en de afscherming van inlichtingen tot nul te herleiden.*” (Skousen p. 80) Omdat in navolging hiervan aan de verschillende pogingen van hogerhand om een onderzoek te starten geen gevolg werd gegeven, was er eindelijk een senator die in 1950 de koe bij de horens greep. Zijn naam was Joseph McCarthy. Op onheuse wijze viel de hele pers over hem heen waardoor in een opeenvolging van gebeurtenissen zijn onderzoek uiteindelijk spaak liep, ondanks het feit dat op 30 juli 1953 het beroemde Jenner Report het licht zag – toen McCarthy

nog volop bezig was. Het rapport werd uitgegeven door het Senate Judiciary Committee, en heette: “Interlocking Subversion in Government Departments” (in elkaar grijpende subversie in overheidsdepartementen), met twaalf schokkende conclusies waarvan ik de eerste vier geef:

1. De internationale sovjetorganisatie heeft een succesvolle en belangrijke penetratie van de regering van de Verenigde Staten voortgezet en deze penetratie is nog niet volledig in kaart gebracht.
2. Deze penetratie heeft zich uitgebreid van de lagere rangen tot aan de beleids- en operationele posities op het hoogste regeringsniveaux.
3. De agenten van deze penetratie hebben gehandeld in overeenstemming met een duidelijk ontwerp van hun Sovjet oversten.
4. Leden van deze samenzwering hielpen elkaar in de regering te krijgen, hielpen elkaar om in de regering promotie te maken en beschermden elkaar tegen blootstelling.

7 – *Social Engineering*

Voor het aspect van ‘social engineering’, dat in de plannen past om van de gehele mensheid een slavenras te creëren ten gerieve van de superrijken, moeten we onze aandacht vestigen op het Tavistock Institute of Human Relations (TIHR), het belangrijkste hersenspoelinstituut ter wereld dat geëvolueerd is tot een thinktank van de overheid, die steeds minder op wetshandhaving uit is maar op gedragswijziging, waarmede het de facto en doelbewust zijn door de wetten omkaderde handlingsbevoegdheid overschrijdt.

Tavistock is gevestigd te Londen en werd volgens hun website in 1947 opgericht. Hun wieg, echter, stond in 1913 in Wellington House, ook in Londen. Wellington House begon als een organisatie die een propagandakanaal moest vormen dat het harde publieke verzet moest doorbreken tegen de dreigende oorlog tussen Groot-Brittannië en Duitsland, dat zou uitmonden in de Eerste Wereldoorlog. *“Wellington House had een Amerikaanse afdeling, wiens prominentste leden Walter Lippmann en Edward Bernays waren.”*⁸⁾ Het instituut was vrijwel onbekend bij het grote publiek toen Dr. John Coleman met zijn onderzoek begon en men had niet het minste vermoeden dat het gewijd was aan de wetenschap van door de overheid gesanctioneerde *“hersenspoeling der massa’s”*, een term van Coleman. Hij merkt op: *“Vanaf een ietwat primitief begin bij Wellington House groeide het tot een organisatie uit die het [sociologische] wel en wee van Duitsland, Groot-Brittannië en meer in het bijzonder de Verenigde Staten zou aansturen, wat tot een zeer geavanceerde machine uitgroeide ter manipulatie en vormgeving van de publieke opinie.”*⁹⁾ Coleman was een Britse inlichtingenofficier die tot zeer geheime documenten toegang had en in die hoedanigheid ook toegang kreeg tot de enorme documentatie van Tavistock. Hersenspoeling is gedefinieerd als het leiden van het denken van een groep mensen (of individuen) zonder dat ze zich ervan bewust zijn

8) “The Tavistock Institute of Human Relations shaping the Moral, Spiritual, Cultural, Political and Economic decline of America – on Social Engineering” door Dr. John Coleman # 2005 (p. 25). “Het was niet alleen het Britse volk wiens perceptie van de gebeurtenissen moest worden veranderd, maar ook dat van een weerbarstig Amerikaans volk. Met dit voor ogen hebben Bernays en Lippmann President Wilson ertoe gebracht de Creel Commissie op te richten, die de eerste methodologische technieken creëerde voor de verspreiding van succesvolle propaganda en die de wetenschap van opiniepeilingen vorm gaf voor het creëren van de ‘juiste’ opinie.” (pp. 25-26)

In 2021 kostte de paperback van “The Tavistock Institute” \$ 978 op Amazon.com, maar het was gratis te downloaden op cognitieve-liberty.online. Het Duitse “Das Tavistock Institut” kocht ik tezelfdertijd voor minder dan €20 op het internet. Het is duidelijk dat de zittende macht wil voorkomen dat dit boek een bredere bekendheid krijgt.

9) “The Tavistock Institute of Human Relations”, John Coleman # 2005 (p. X).

dat hun denken wordt gemanipuleerd. In het onzichtbare keurslijf van hun denkvermogen menen ze dat hun overtuigingen en conclusies afkomstig zijn van henzelf. We zouden het een indirecte manier van hypnose kunnen noemen.

De sleutel tot begrip van Fox News en het statistisch peilingsinstrument kunnen we misschien vinden in wat Lippmann over dat soort zaken te zeggen had. In zijn boek "Public Opinion" uit 1922 schetst Lippmann de psychologische oorlogsvoeringsmethodiek van Tavistock. In het inleidende hoofdstuk "De buiten ons staande wereld en de beelden in ons hoofd", benadrukt Lippmann:

«« Het doel van de bestudering van de publieke opinie door de sociaal analist is de werkelijkheid [te leren kennen] zoals gedefinieerd door de interne perceptie of beelden van die werkelijkheid. De publieke opinie houdt zich bezig met indirecte, onzichtbare en raadselachtige feiten en er is niets voor de hand liggends aan. De situaties waarnaar de publieke opinie verwijst zijn alleen gekend als opinies. (...) De beelden in de hoofden van deze mensen, de beelden die ze van zichzelf en anderen hebben, van hun behoeften, idealen en relaties, die vertegenwoordigen hun publieke opinies. (...) Het beeld [in hun hoofd] is al te vaak misleidend voor hoe men zich in de buitenwereld begeeft [en het zijn deze misvattingen die een handvat bieden om naar believen daarop in te werken]. »»

Dankzij deze evaluatie was het eenvoudig de volgende beslissende stap te zetten, die door Bernays ten uitvoer werd gebracht – waarmee de elites die de samenleving sturen de middelen van massacommunicatie konden bundelen om de 'kuddegeest' te mobiliseren en beïnvloeden. Een jaar na Lippmanns boek publiceerde Bernays "Crystallizing Public Opinion". In 1928 kwam hij met een ander boek dat heel simpel "Propaganda" heette. In het eerste hoofdstuk "Chaos Organiseren" schrijft Bernays:

«« De bewuste en intelligente manipulatie van de georganiseerde gewoontes en meningen van de massa's is een belangrijk element in de democratische samenleving. Degenen die dit onzichtbare mechanisme van de samenleving manipuleren vormen een onzichtbare regering, de echte heersende macht van ons land. We worden geregeerd, onze geest is gevormd, onze smaak is gevormd, onze ideeën zijn gesuggereerd, en dat grotendeels door mensen waar we nog nooit van hebben gehoord. (...) Onze onzichtbare bestuurders zijn zich in veel gevallen niet bewust van de identiteit van hun compagnons in het binnenkabinet. Welke houding men ook aanneemt ten opzichte van deze factor het blijft een feit dat we in bijna elke handeling van ons dagelijks leven, of het nu op politiek of zakelijk terrein is, in ons sociaal gedrag of ons ethisch denken worden gedomineerd door een relatief klein aantal mensen – een minieme fractie van onze honderdtwintig miljoen – die de mentale processen en sociale patronen van de massa begrijpen. Zij zijn het die aan de draden trekken, die de publieke opinie beheersen, die oude sociale krachten benutten en nieuwe manieren bedenken om de wereld te binden en te leiden. »»

In "Propaganda" bevestigde Bernays zijn lof voor de 'onzichtbare regering' door de volgende fase te benadrukken die propagandatechnieken zouden moeten toepassen:

«« Omdat de beschaving complexer is geworden en de behoefte aan een onzichtbare regering in toenemende mate is aangetoond, zijn nu de technische middelen uitgevonden en ontwikkeld waarmee de opinie kan worden gedisciplineerd. Met de drukpers en de krant, de telefoon, telegraaf, radio en vliegtuigen kunnen ideeën zich snel en zelfs ogenblikkelijk over heel Amerika verspreiden. »»

«« Om zijn punt kracht bij te zetten citeerde Bernays de mentor van de 'manipulatie van de publieke opinie', H. G. Wells. Hij citeerde een New York Times

artikel uit 1928 waarin Wells “*moderne communicatiemiddelen voor het binnentreden in een nieuwe wereld van politieke processen*” toejuicht, waarmede ruimte wordt gecreëerd voor “*de documentatie van het gemeenschappelijke ontwerp in de voortdurende strijd tegen perversie en verraad*”. Voor Wells ontsloot de komst van massacommunicatie, in de aanloop naar televisie, fantastische nieuwe wegen voor sociale controle die de stoutste dromen van de eerdere massamanipulatiefanaten van de Britse Fabian Society overtrof. »»^{10) 11)}

Een ander citaat van Coleman (p.14): “*Het morele, spirituele, raciale, economische en culturele bankroet waarin we ons thans bevinden, is niet een of ander sociaal fenomeen of het resultaat van iets abstracts of sociaals dat zomaar ‘gebeurt’.* Het is eerder het resultaat van een zorgvuldig gepland Tavistock-programma.” Hij definieert Tavistocks doelstelling als volgt:

«« De klassieke en westerse beschavingen zijn de twee enige die een moderne renaissance in de wereld kunnen brengen. (...) De onovertroffen schoonheid van hun literatuur, kunst, hun klassiekers, de spirituele en morele vooruitgang van het vrouwelijk geslacht met zeer ruime overeenkomstige bescherming was wat de westerse en klassieke beschavingen onderscheidde van andere. Het was dit bastion dat Oswald Spengler steeds meer onder vuur zag komen te liggen.¹²⁾ Het denken bij Tavistock liep daarmee parallel, maar met een heel ander doel voor ogen. Tavistock zag in deze beschaving een struikelblok voor het inluiden van een Nieuwe Wereldorde, en dat gold ook voor de nadruk die gelegd werd op bescherming en verheffing van het vrouwelijk geslacht tot een positie van hoog aanzien en eer. De hele strekking van Tavistock was daarom om het Westen te ‘democratiseren’ door een aanval op de vrouw alsmede de raciale, morele, spirituele en religieuze basis van de westerse beschaving. (...) De planners van Tavistock ontdekten dat de manier om het evenwicht van de Westerse beschaving te verstoren eruit bestond om onwelkome veranderingen in het ras af te dwingen door de prestatiegerichte beloning weg te nemen en maatschappelijk succes daarvan los te koppelen, op de manier waarop de oude Romeinse leiders werden verdrongen door hun voormalige slaven en de buitenlanders die ze bij zich hadden laten komen wonen. »» (The Tavistock Institute, p. XII)

De morele degradatie van het Westen is enorm versneld door de Tavistock-beïnvloeders, zoals beschreven door John Coleman in zijn boek over Tavistock in hoofdstuk 3, genaamd “Hoe ‘tijden’ werden gemaakt om te veranderen”:

«« Mensen die even stopten om na te denken zeiden dat ze een hekel hadden aan de manier waarop ‘de tijden veranderen’, maar wat ze niet wisten en niet konden weten, was dat de tijden veranderden volgens een zorgvuldig opgestelde Tavistock-formule. (...) Homoseksualiteit kwam naast lesbiennisme naar voren om walging op te wekken, en het leek opzettelijk degenen te kwetsen die nog in de oude orde bleven hangen. Een studie van deze aberratie toonde aan dat homoseksualiteit en lesbiennisme hoogtij vierden, niet uit innerlijke of latente verlangens, maar als een middel om het oude establishment te ‘shockeren’ met zijn rigide codes van goede zeden. Ook muziek moest het bekopen en ‘ging de goot in’ met allerlei rockmuziek en andere ‘decadente’ vormen zoals punk.

10) Wells was een tijd lang lid van de socialistische Fabian Society, maar brak met hen omdat zijn creatieve politieke verbeelding zich niet liet ringeloren. Hij heeft ze later bekritiseerd, niet omdat hun idealen verkeerd waren, maar omdat ze volgens hem een slecht begrip hadden van de economie en onderwijshervormingen.

11) The Tavistock Institute, John Coleman (p. 285).

12) Dit wordt in het monumentale boek van Oswald Spengler uit 1922 uiteengezet: “Der Untergang des Abendlandes”.

Tavistock bevond zich nu in de meest cruciale fase van de ontwikkeling van zijn plan dat opriep om het vrouw-zijn te reduceren tot een afnemende standaard van moraliteit zich uitend in vrouwelijk gedrag dat nooit voor mogelijk werd gehouden. Naties verkeerden in een staat van verdoofdheid, 'in shell-schock' door de radicale veranderingen die hen werden opgedrongen en die onmogelijk te stoppen leken, waarin een volledige afwezigheid van vrouwelijke bescheidenheid weerspiegeld werd in aangeleerde gedragsattitudes, waardoor de jaren twintig en dertig eruitzagen als een dames zondagsschoollerarenconventie. De 'seksuele revolutie' die in die tijd de wereld overspoelde, en de geplande degradatie van het vrouw-zijn die daarmee gepaard ging, was niet te stoppen.

Er werden enkele stemmen gehoord, met name van G.K. Chesterton en Oswald Spengler, maar het was onvoldoende om de aanval af te slaan die door het Tavistock Institute was gelanceerd, dat in feite 'de oorlog aan de westerse beschaving had verklaard'. De effecten van 'penetratie op lange termijn en innerlijke directionele conditionering' waren overal waarneembaar. Het morele, spirituele, raciale, economische, culturele en intellectuele bankroet waarin we ons vandaag bevinden, is niet een sociaal fenomeen of het resultaat van iets abstracts of sociologisch dat ons zojuist 'overkomen' is. Het was eerder het resultaat van een zorgvuldig gepland Tavistock-programma.

(...) Nee, deze toestand van desintegratie van onze Amerikaanse republiek, waarin we ons in 2005 bevinden, is niet zomaar geëvolueerd; het is eerder het eindproduct van een zorgvuldig gepland social engineering hersenspoelingsproject van immense proporties. De waarheid wordt weerspiegeld in de doodstrijd van de Verenigde Staten van Amerika van wat ooit de grootste natie ter wereld was. Het kan niet worden ontkend, de artikelen van fysiologische conditionering die werden geschreven door de sociale wetenschappers van Tavistock hebben zich bewezen. Uw reactie is geprogrammeerd. Anders denken kan niet meer tenzij je je uiterste best doet. »»»

De manipulatie van de menigte volgens het Tavistock recept gebruikt de drie-systeem respons, wat Dr. Fred Emery als de senior psychiater van Tavistock indertijd heeft opgezet. Volgens Emery vertoont de menigte de volgende symptomen indien blootgesteld aan een overvloed van gewelddadige veranderingen, stress en turbulentie en dat gedurende langere tijd, wat in Tavistockjargon "*long range penetration*" heet. Als resultaat ontstaat een voorspelbare keten van reacties. Oppervlakkigheid is de eerste reactie hetwelk zich manifesteert wanneer de targetgroep reageert met holle frasen die ze als idealen voorstellen, zoals we hebben kunnen zien bij de sanitaire maatregelen tijdens de COVID-19 gezondheids crisis: "blijf thuis, draag gezichtsmaskers, ontwijk de medemens". In deze fase wordt de ware aard van de crisis niet onderkend en in kaart gebracht en lopen de crisis en spanning onverminderd door. De crisissituatie houdt aan zolang de ceremoniemeester, in casu de regering, wil dat het aanhoudt. De tweede fase van de crisis, aangezien de crisis voortduurt, is fragmentatie, een toestand waarin paniek toeslaat waarop uiteindelijk de sociale cohesie uiteenvalt. Dat vertaalt zich in kleine groepen die zichzelf trachten te beschermen zonder aansluiting bij anderen, en vaak gebeurt het dat men dan zijn toevlucht neemt tot ongecoördineerd geweld. Deze fase noemde Emery passieve maladaptie, want de menigte weet in het algemeen nog steeds niet wat de echte oorzaak van de crisis is. De derde fase is wanneer de slachtoffers proberen te ontsnappen aan de bron van de veroorzaakte crisis en de daaruit voortvloeiende spanning. In struisvogelreactie sluiten ze hun ogen ervoor en accepteren passief alles wat van ze wordt verlangd, zolang het probleem maar wordt 'opgelost'. Ze maken fantasietrips van introspectie en raken zelfgeobsedeerd. Dit definieerde Emery als de dissociatie van de groep terwijl het individu zich op zelfrealisatie richt. In de drie-systeem respons heeft het irrationele voorrang; en zolang de ware oorzaak van de crisis, die grote angst veroorzaakt, niet goed wordt aangepakt, blijft de publieke opinie kneedbaar en is de targetgroep, die soms uit grote menigten bestaat, manipuleerbaar. De gecreëerde angst is in

dit systeem onmisbaar; zulks is niet nieuw want tirannen hebben dit altijd al geweten. In dit stadium worden schijnoplossingen door het grote publiek aanvaard zoals aangeboden. En die oplossingen bevorderen het uiteindelijke doel van de tiran, namelijk ‘gehoorzaamheid’. Hij is de baas, wij het vee. Zo gaat het in het rijk van de Antichrist.

De Antichrist, en die hij voor zich heeft weten te paaien, wil de wereldbevolking, zoals die anno 2022 bestaat, drastisch uitdunnen en wie overblijft tot slaaf te maken. De elite wil met de modernste technieken zelfs ons denken beheersen. Ons denken is waarlijk de laatste veste die ons rest, de donjon. Maar God zal hun plannen kortwieken, want wat nu gebeurt is een rechtstreekse aanval op Hem. Hij zal niet onbegrensd laten begaan, zoals de Profeet Jesaja in het achtste hoofdstuk aankondigt waarbij de tekst op onze huidige tijd slaat. Zo scandeert het driewerf: *“Beraamt een plan doch wordt verbroken, beraamt een plan doch wordt verbroken, beraamt een plan doch wordt verbroken.”* En gaat het verder: *“Smeedt maar plannen! Smeedt maar plannen, want ze zullen vrijdeld worden. Sluit maar overeenkomsten, er komt toch niets van terecht, want God is de Emmanuel, de God met ons. Een samenzwering, zo mogen we het niet noemen, maar desondanks zal mijn volk het een samenzwering noemen.”* Waarom lijden die plannen schipbreuk? Waarom? Jezus zal het struikelblok zijn. (cf. Jes. 8:14 en Rom. 9:33) Jawel, de dreunend stampende laars van Midjan zal nog veel kwaad aanrichten, maar het land van Zebulon en Naftali – in het hoge noorden – zal gespaard blijven. (Nederland misschien?) Tenslotte breken de stralen door van het Vrederijk, waarvan het volgende hoofdstuk kond doet: *“Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen, want het juk van onze last en de stok op onze schouders en de slavenstaf, God heeft ze alle verbroken. Ja, de Zoon is ons gegeven en de heerschappij is op zijn schouder gelegd en men noemt zijn naam Wonderbare Raadsman, Sterke God, Vader der Eeuwigheid, Vredevorst.”* Jesaja vermaant: *“Tot de wet en tot het getuigenis! Wie niet spreekt naar dit woord, voor hem zal er geen dageraad zijn.”* Daarin ligt de remedie voor het verlichten van de geboorteweën. Ik eindig met de eerste strofe van de Gijsbrecht van Amstel van Joost van den Vondel, die dit vanuit een diepgelovige overtuiging schreef: *“Het hemelsche gerecht heeft zich ten lange lesten erbarremt over my en mijn benaeuwde vesten en arme burgery, en op mijn volcx gebed en dagelix geschrey de bange stad ontzet.”*



APPENDIX 1

HET 'BUSINESS PLOT' TER OMVERWERPING VAN DE US-OVERHEID

In 1934 maakte Generaal-Majoor Smedley Butler een complot openbaar om de President van Amerika, Franklin Delano Roosevelt (FDR), met een leger van een half miljoen soldaten af te zetten en te vervangen door een fascistisch regime, zoals in Italië bestond, om daarmee zogezegd *“als daad van patriotisme een communistische opkomst in de Verenigde Staten de kop in te drukken”*. Zijn vader Thomas Stalker Butler (1855-1928) was lid van het Congres tot aan zijn dood in 1928. Het jaar daarop werd zijn zoon op de leeftijd van 48 de jongste generaal-majoor in de Amerikaanse geschiedenis. Hij was ook de meest gedecoreerde militair ooit, waaronder tweemaal de Congressional Medal of Honor (in 1914 en 1915), wat de hoogste en meest prestigieuze militaire Amerikaanse onderscheiding is. Butler is het meest bekend om zijn boek uit 1935 *“War is a Racket”* (Oorlog is een doortrap plan), waarin zijn denken over die vuile zaak wordt ontvouwd – simpel gesteld, de Amerikaanse buitenlandse belangen waren de belangen van Big Business en Wall Street.

In juli 1934 werd Butler door twee mensen benaderd die hem 30 miljoen dollar aanboden (700 million dollars vandaag) ter bevoorrading van een half miljoen man alsmede een media-campagne om een staatsgreep te plegen. Butler deed alsof hij hierachter stond om te ontdekken wie de aanstichters waren. Zo vond hij uit wie de samenzweerders waren, en die heeft hij ook ontmoet: de Dupont familie en de leiders van US Steel, Heinz, Standard Oil, General Motors, Chase National Bank, Goodyear en als laatste maar niet de minste Prescott Bush, de grootvader van George W. Bush, die van 2001 tot 2009 president van de Verenigde Staten was. Als hij persoonlijk geld nodig had, kon hij terecht bij John W. Davis, de advocaat van J.P. Morgan & Co, bleek uit het getuigenis van Paul French, en het zou geen enkel probleem zijn om een miljoen dollar op te halen. Nadat Butler was gaan praten, gaf the House of Representatives de reeds bestaande *“Special Committee on Un-American Activities”* opdracht om de zaak te onderzoeken. Toen het eindrapport van de commissie werd vrijgegeven schreef de Times dat de commissie *“meende te moeten rapporteren dat een onderzoek van twee maanden hen ervan had overtuigd dat het verhaal van Generaal Butler over een fascistische mars naar Washington alarmerend waar was”* en *“...beweerde ook dat er definitief bewijs was gevonden dat de veel in het nieuws gekomen fascistische mars naar Washington (met een half miljoen man), die volgens een getuigenis tijdens een hoorzitting door Generaal-Majoor Smedley Butler zou worden geleid, inderdaad in overweging was genomen.”* The Times was de enige krant die een waarheidsgetrouw verslag van het eindrapport gaf. Alle andere kranten in het land gaven een verpletterend oordeel. Ondanks de conclusies van het rapport, die de beschuldigingen van Butler staafden, werd er geen verdere actie ondernomen en bleven de verantwoordelijke mensen van het complot buiten schot. Butler werd als een fantast afgeschilderd. Roosevelt, wiens moeder een telg was van de door opiumhandel puissant rijk geworden Delano familie, bereikte een accoord met de samenzweerders.* Wat telt is dat hun plannen schipbreuk leden.

Op 28 dec. 1935 legde Butler in de buurt van Philadelphia een gefilmde verklaring af voor Newsreels die thans op youtube staat onder: *“Gen. Butler bares plot by fascists”*:

«« Ik verscheen voor de congressionele commissie, de hoogste vertegenwoordiging van het Amerikaanse volk, en moest onder dagvaarding vertellen wat ik wist van activiteiten die naar mijn mening zouden kunnen leiden tot een poging om een fascistische dictatuur op te richten. Het plan dat mij werd geschetst, was om een organisatie van veteranen te vormen die als een buffer of samenscholing gebruikt zou kunnen worden, in ieder geval om de regering te intimideren en onze democratische instellingen af te breken. Het resultaat van de hele zaak was dat ik verondersteld werd een organisatie van 500.000 man te leiden die de functies van de regering zou kunnen overnemen. Ik sprak met een onderzoeker van deze commissie, die op zondag 18 november [1934] naar mij toe kwam met een dagvaarding. Hij vertelde mij dat ze bewijs hadden gevonden dat mijn naam in verband bracht met verschillende van

dergelijke veteranenorganisaties. Omdat het mij toen serieus leek te worden zag ik het als mijn plicht om alles wat ik wist over dergelijke activiteiten aan deze commissie te vertellen. Mijn belangrijkste motivatie bij dit alles is het behoud van onze democratische instellingen: ik wil het stemrecht behouden middels het recht om vrijuit te spreken en het recht om te schrijven. Als we deze basisprincipes handhaven is onze democratie veilig. Geen dictatuur kan bestaan [waar] kiesrecht en vrijheid van meningsuiting en vrije pers [heersen]. »» Bron: Universal Newsreal.**)

De referentie naar het Times artikel komt uit Wikipedia, onder: Business Plot (14 aug. 2022). De conclusie van het eindrapport, reeds aangehaald begint met *“een onderzoek van twee maanden had de commissie ervan overtuigd dat het verhaal van generaal Butler over een fascistische mars naar Washington alarmerend waar was.”* Er staat een link naar dit Times artikel. Via de waybackmachine komt het artikel op het scherm, maar de citaten ontbreken. Pogingen om het originele eindrapport te downloaden leverden niets op omdat de pdfs consequent leeg zijn, ongeacht de website via welke dit werd geprobeerd. Het is met andere woorden nog steeds een ‘hot item’.

Journalist John Spivak, die onderzoek deed naar nazisme en antisemitisme, kreeg toestemming om de openbare documenten te onderzoeken en verkreeg (het lijkt zonder dat men dit beseft) de ongekuiste transcripten te midden van stapels andere papieren, die hij afdruckte. Aldus ontdekte Spivak dat veel cruciale informatie ontbrak: *“Het McCormack-Dickstein-comité heeft uitgebreide fragmenten verwijderd met betrekking tot Wall Street financiers, waaronder de Guaranty Trust-directeur Grayson Murphy, J.P. Morgan, de belangen van Du Pont, Remington Arms en anderen, die naar verluidt betrokken waren bij de poging tot samenwerking. Zelfs vandaag, in 1975, kan geen volledig transcript van de hoorzittingen worden getraceerd.”* Dit staat in “Maverick Marine: General Smedley D. Butler and the Contradictions of American Military History” (Een eigenzinnige marinier: Generaal Smedley D. Butler en de tegenstrijdigheden van de Amerikaanse militaire geschiedenis) van Hans Schmidt # 1998. Zie tevens Wikisource: “McCormack–Dickstein Committee”, waarin veel citaten voorkomen die uit de officiële verslaggeving zijn verwijderd.

Zonder de achtergronden te kennen van de ontstaansgeschiedenis van de Deep State komen de bekentenissen van Generaal-Majoor Butler als onzinning en totaal ongeloofwaardig over. Helaas, alles wijst erop dat de “Business Plot”, zoals dit is gaan heten, au sérieux dient te worden genomen en dat Butler een der groten van de Amerikaanse geschiedenis is, die het aandurfde om tegen de stroom in te zwemmen.

*) De vraag is wat voor pact de samenzweerders met Roosevelt hebben gesloten. Het is normaal onverklaarbaar dat de minister van Financiën, Henry Morgenthau, benoemd in januari 1934, zo’n buitensporige invloed had op Roosevelts buitenlands beleid, waarbij hij de bevoegdheden van de minister van Financiën, de minister van Oorlog en de minister van Buitenlandse Zaken verre overschreed. De belangrijkste adviseur van Morgenthau was vanaf dec. 1941 Harry Dexter White, die zonder veroordeling als een Sovjet-spion werd onthuld. Volgens het IMF (sept.’98, V. 35:3): *“...was hij zonder twijfel een der twee grote intellectuele oprichters van het IMF en de Wereldbank. Als hoofdeconoom van het Ministerie van Financiën heeft hij de Amerikaanse blauwdruk voor het IMF opgesteld die met het plan concurreerde dat John Maynard Keynes had opgesteld voor het Britse Ministerie van Financiën.”* Zou het te vergezocht zijn om te veronderstellen dat het pact was dat President Roosevelt blindelings de instructies van Morgenthau moest opvolgen? Zie het rapport van 1650 pagina’s opgesteld van het “Subcommittee to investigate the administration of the Internal Security Act and other Internal Security laws” (20 nov. 1957), waarvan een samenvatting van Professor Anthony Kubek bij het bovengenoemde rapport werd gevoegd.

**) In het pre-tv-tijdperk zagen mensen wekelijks het nieuws in de hun buurtbioscoop. Bioscoopjournaals werden vóór elke speelfilm vertoond in speciale bioscooptheaters in grote steden. Universal Newsreel, geproduceerd van 1929 tot 1967, werd tweemaal per week uitgebracht. Elke editie bevatte zes of zeven korte verhalen, meestal één tot twee minuten lang, over wereldgebeurtenissen, politiek, sport, mode en alles wat het filmpubliek verder zou kunnen vermaken. Deze journaals bieden een fascinerende en unieke kijk op een tijdperk waarin films onze cultuur bepaalden en een primaire bron van visuele nieuwsverslaggeving waren. De filmfragmenten werden ongeveer drie weken nadat ze waren opgenomen in de bioscopen vertoond.

APPENDIX 2

Wereldcontrole via Persoonsnummers en de Smartcard

Publicatiejaar 2012

In Nederland ging in november 2008 een mailing naar alle huishoudens waarin het alomvattend EPD of Electronisch Patiënten Dossier werd aangekondigd. De verantwoordelijke minister Ab Klink had deze stap genomen zonder het parlement hiervan eerst op de hoogte te stellen. Een bedenkelijke zaak. In 2010 en 2011 is het EPD onder druk van de publieke opinie door de Eerste Kamer getorpedeerd geworden. Wat sterk gelijkt op het EPD is de zogenaamde Universele Biometrische Identificatie (UBID). Het EPD bezit nu juist de gegevens die zouden kunnen worden opgeslagen in de smartcard (de slimme creditcard) als onderdeel van iemands onuitwisbare identiteit. Het hoeft weinig betoog dat dit tot een verschrikkelijke inbreuk op iemands privacy kan leiden. Reeds het feit dat dit soort systemen bestaat, maakt het waarschijnlijk dat het op zekere dag ook zal worden toegepast. Het op de loer liggend gevaar is niet misbruik door het medisch personeel maar door de bevoegde instantie, de overheid zelf, die op die wijze naar willekeur haar macht kan uitoefenen. Dit is dus een zeer verontrustend potentieel!

De in Londen gevestigde Mondex International werd in 1995 door zeventien ondernemingen opgericht, en het ziet ernaar uit dat deze onderneming het smartcard systeem zal leveren. Het heeft de techniek reeds over tientallen landen uitbesteed. Het systeem werd in 1993 door de Londense bankiers Tim Jones en Graham Higgins bedacht. Men verwacht dat de Europese Unie het Mondex systeem zal uitkiezen als deel van het SEPA (Single European Payments Area – de eengemaakte Europese betaalruimte). Andere systemen hebben snel het veld moeten ruimen voor Mondex vooral nadat MasterCard in 1996 een 51% aandeel in de onderneming kocht. *“Dit is het laatste stadium om een wereldrealiteit te worden”*, zei Robin O’Kelly toen, een deskundige op dit gebied. *“Met steun van MasterCard kan niets Mondex nog tegenhouden om de wereldstandaard te worden.”*

Tenslotte zal het idee van het dragen van een creditcard verouderen als mensen de veiligheidsrisico’s beseffen, omdat zoiets kan beschadigen of kwijtraken (door de biometrische identificatie is misbruik van de kaarten zelf uitgesloten). De uiteindelijke oplossing zal een microchip zijn, de VeriChip, die eenvoudig in het menselijk lichaam kan worden geplaatst, zoals te doen gebruikelijk bij identificatiesystemen voor dieren waar Applied Digital Solutions (ADS) zich mee bezighoudt, een Amerikaanse bedrijf. Dit soort apparaten hebben een transponder, wat een instrument is dat een antwoordsignaal genereert nadat het eerst op radiografische wijze is onderzocht. Een nóg geavanceerder systeem, dat door hetzelfde bedrijf op de markt wordt gebracht, verenigt GPS, op afstand bediening en registratie van lichaamsfuncties. Dat heet Digital Angel (digitale engel). In de Verenigde Staten is men in 2002 begonnen om bij mensen met aandoeningen zoals Alzheimer en op vrijwillige basis de VeriChip te implanteren. Digital Angel is vooralsnog voorbehouden aan vee omdat daartoe voor mensen de wettelijke basis ontbreekt. De basis van vrijwilligheid zal waarschijnlijk onaangetaast blijven. Maar wat kan iemand doen als uiteindelijk alle

transacties uitsluitend kunnen plaatsvinden via de geïnplanteerde chip? In de Euro-landen werden de bedragen, waarmee contant mag worden afgerekend, trapsgewijze verlaagd. In België werd dat bedrag eind 2011 naar € 3.000 verlaagd en in Italië naar € 1.000. Ten slotte zal iedere contante commerciële transactie strafbaar worden gesteld.

De naam Mondex kan als een samenstelling worden gezien van de woorden monetair en dexter (de rechterhand). De ideale plaatsen om de VeriChip te dragen zijn de rechterhand en het voorhoofd. Dit doet aan Openbaring 13:16-17 denken: *“En (het Beest dat als de draak spreekt) maakt dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geeft aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; en dat niemand mag kopen of verkopen dan die dat merkteken heeft of de naam van het Beest, of het getal van zijn naam.”* Maar dat heeft verregaande consequenties, want Openbaring 14:9-11 houdt ons voor: *“Zo iemand het Beest aanbidt en zijn beeld, het merkteken aanneemt op voorhoofd of hand, dan zal hij van de wijn van Gods toorn drinken, onvermengd bereid in de beker van zijn gramschap. Hij zal gepijnigd worden door vuur en zwavel. (...) De rook hunner foltering stijgt op in de eeuwen der eeuwen. Zij, die het Beest en zijn beeld aanbaden en al wie het merkteken droeg van zijn naam hebben geen rust, dag noch nacht.”*

Mondex zegt dat het niets van doen heeft met implanteerbare microchips, maar Motorola, die de smartcardtechnologie voor Mondex heeft ontwikkeld, heeft met implanteerbare voorwerpen geëxperimenteerd en met biochips, en het is daarom niet onwaarschijnlijk dat een dergelijke methode op een gegeven moment met Mondex zal worden gecombineerd ...wanneer en indien ‘de noodzaak’ zich daartoe voordoet.

Het Griekse ‘rechts’ is dexios, van decomai afgeleid: ‘ontvangen, aanvaarden, (graag) nemen, een uitoefening van individuele macht om iets al of niet te ontvangen/aanvaarden’. Het Grieks voor merkteken, dat in Openbaring voorkomt, is charagma en betekent: ‘een kras, ets, tatoeage of stempel (als teken van onderdanigheid)’. In de oudheid kregen slaven, die naar de markt gingen een tablet mee om hun eigenaar aan te duiden, hun kwalificaties alsook hun afkomst. Zulke kleitabletten werden met het zegel van de eigenaar gebakken en beschermden de slaaf op zijn tocht door de stad terwijl hij iets voor zijn meester deed. Zo’n tablet was inderdaad kenteken van onderworpenheid. De verzen uit het boek Openbaring kunnen niet mis worden verstaan. Het dragen van een merkteken als de VeriChip is fout, goed fout.

Dr Carl Sanders (1935-2016) was een elektronisch ingenieur, uitvinder, auteur en adviseur voor verschillende overheidsorganisaties alsook voor IBM, General Electric, Honeywell en Teledyne. Tweeëndertig jaar van zijn leven bracht hij door in ontwerp-techniek en elektronica – het ontwerpen van microchips op het gebied van Bio-Med. Hij werd de senior ingenieur die leiding gaf aan ongeveer honderd man van Motorola, General Electric en het Boston Medical Center. Het begon met een onderzoek om een oplossing te vinden voor iemand met een dwarslaesie. Later werd het een project voor een implanteerbare microchip. Aangezien de computers die in de zestiger jaren werden gebruikt 18 bits waren, is het algoritme van alle microchips geschreven in 18 bits, of driemaal 6, geschreven als 666. Het project begon op elektronische acupunctuur te lijken omdat ze uiteindelijk een microchip in een lichaam

plaatsten om een signaal af te geven dat bepaalde delen in het lichaam beïnvloedde. De chips zouden zelfs gebruikt kunnen worden om een gedragsverandering teweeg te brengen. Een van de projecten heette het Phoenix Project en had te maken met Vietnam veteranen. Die kregen een zogenaamde Rambo Chip. Deze chip moest een extra adrenaline stoot veroorzaken.

De microchip bevat 250.000 componenten waaronder een kleine lithiumbatterij, alles ingebed in een glazen buis ter grootte van een kwart rijstkorrel. Dr Sanders had met een arts van het Boston Medical Center gesproken over wat die concentratie lithium in het lichaam zou doen indien de buis kapot ging. Hij zei dat het een steenpuist of ernstige pijn zou veroorzaken. Dit past bij wat het Boek Openbaring aankondigt dat *“kwade en boosaardige zweren uitbraken bij de mensen die het merkteken van het Beest droegen en zijn beeld aanbaden.”* (Op. 16:2)

De vraag stelt zich: Hoe kan dat glazen buisje gaan barsten? Welnu, als een lithiumbatterij te veel wordt opgeladen, begint deze na verloop van tijd te zwellen en dat gaat met veel kracht. De batterij in deze microchip wordt opgeladen dankzij schommelingen in de lichaamstemperatuur, waarvan het onderzoeksteam van Dr Sanders ontdekte dat deze het meest uitgesproken is in het voorhoofd en in de rechterhand, en daarom wordt de chip daar geïmplanteerd. Een moeder legt haar hand op het voorhoofd van haar kind omdat dat de juiste plaats is om te weten of het kind koorts heeft. Het is bekend dat er plannen bestaan om iedereen op aarde te vaccineren, niet één keer maar zeven keer. Deze vaccins maken dat mensen zich ziek voelen (of erger nog) en dat betekent koorts. Indien de koorts een aantal keren komt en gaat, dan kan de batterij door te veel opladen gaan zwellen. Dit is speculatie, noem het een hypothese, maar het zou waar kunnen zijn.

Deze vaccinaties worden gegeven in een schema om de mensen ook genetisch te veranderen via zogenaamde genoom editing. Genoom editing is een manier om wijzigingen aan te brengen in specifieke delen van een genoom. Wetenschappers zijn sinds de jaren zeventig in staat DNA te veranderen, maar de afgelopen jaren hebben ze snellere, goedkopere en nauwkeurigere methoden ontwikkeld om genen in levende organismen, waaronder mensen, toe te voegen, te verwijderen of te veranderen, met als uiteindelijk doel het creëren van het 'Internet van Mensen' dat objecten en apparaten verbindt met mensen die in een tweerichtingsverkeer deel gaan uitmaken van een digitale infrastructuur: iemand levert input voor de mastercomputer en de mastercomputer stuurt input terug om de receptor naar wens te sturen, die ooit een door God gecreëerd schepsel was. De immense inzameling en ultrasnelle verwerking van gegevens zal de kern vormen van het systeem met de capaciteit om de aldus gecreëerde humanoïden te gebruiken als onderworpen 'dingen'. Ze zien eruit als mensen en lijken te redeneren als mensen, maar hun vrije wil en hun medelevende gevoelens voor hun medemensen zullen geamputeerd zijn. Dat creatuur zal zo radicaal veranderd zijn dat het reddeloos verloren is voor Jezus die 'mens' voor ons mensen is geworden. Wanneer, in het hercreatieproces, dat onomkeerbare punt is overschreden valt moeilijk te zeggen. Zeker is wel dat dit punt bereikt wordt zodra de amygdala, die al onze emoties verwerkt, vernietigd is. Zo iemand voelt geen emoties meer, noch woede, angst en genegenheid. De lezer aarzelt misschien te accepteren dat er plannen bestaan om een ras van slavenarbeiders te creëren bestaande uit mensachtigen. Toch komt dat volledig overeen met wat Zbigniew Brzezinski in 1980 schreef:

«« Het vermogen om sociale en politieke controle over het individu uit te oefenen, zal enorm toenemen. Binnenkort is het mogelijk om vrijwel continue zeggenschap over iedere burger te hebben en actuele dossiers bij te houden, waarin naast de meer gebruikelijke gegevens ook de meest persoonlijke gegevens over gezondheid en persoonlijk gedrag van iedere burger staan. Deze bestanden zullen onmiddellijk door de autoriteiten kunnen worden opgehaald. De macht zal in handen komen van degenen die deze informatie beheren. (...) Dit zal de komende decennia tendensen aanmoedigen naar een technotronisch tijdperk toe met een dictatuur die nog minder ruimte laat voor het politieke besluitvormingsproces zoals we dat thans kennen [dus einde democratie]. Ten slotte, als we het eind van deze eeuw in oenschouw nemen, bezitten we de mogelijkheid van biochemische gedachtesturing en genetisch sleutelen aan de mens, wat tot wezens leidt die als mensen functioneren en ook zo denken, hetgeen tot enkele lastige vragen aanleiding kan geven [– uit alle geschriften van Brzezinski blijkt dat hijzelf er geen moeite mee had dit soort ‘gesleutel’ te verwelkomen]. »» ¹³⁾

Brzezinski (1928-2017) schreef dit in zijn hoedanigheid van nationale veiligheidsadviseur van President Carter en als een vooraanstaand lid van de Club van Rome en ook als lid van de Council of Foreign Relations (CFR). Met: *“Dit zal de komende decennia tendensen aanmoedigen naar een technotronisch tijdperk, een dictatuur”*, wordt aangeduid: “dit zal in de komende decennia worden gefaciliteerd door op wereldschaal gebruik te maken van de technologische mogelijkheden die in het verschiet liggen, hetwelk een dictatorschap in het leven roept etc.”

Tijdens de ontwikkeling van de VeriChip heeft D. Carl Sanders het project op een gegeven moment verlaten, maar hij bleef betrokken als consultant. Hij trad in veel bijeenkomsten op als getuige-deskundige met advies over het gebruik van de microchip. Op een van die bijeenkomsten kwam ter sprake: “Hoe kun je een bevolking controleren als er geen identificatie is?” Mensen zoals Henry Kissinger, een der Kennedies, en CIA-agenten, namen deel aan deze bijeenkomsten. Naarmate de ontwikkeling van deze microchip vorderde en de identificatiechip het belangrijkste onderwerp werd, passeerden een aantal discussiepunten. Er werd besloten om een naam en een afbeelding (foto van het gezicht) op te slaan, burgerservicenummer met zijn internationale cijfers, een vingerafdruk identificatie, lichamelijke beschrijving, familiegeschiedenis, adres, beroep, inkomstenbelastinggegevens en strafblad. Dr Sanders heeft zeventien ‘One World’ bijeenkomsten bijgewoond waar dit werd besproken, vergaderingen in Brussel en Luxemburg, waar ook de financiële repercussies werden besproken.

De vereiste wetgeving werd al vroeg voorbereid. De president van de Verenigde Staten van Amerika heeft, onder de “Emigration Control Act of 1986” (sectie 100), de bevoegdheid om te bepalen welk type identificatie is vereist – of het nu gaat om een onzichtbare tatoeage of een onderhuidse elektronisch medim. Dit is geen fantasie, jongens, maar harde realiteit.

13) “The Story of the Committee of 300”, John Coleman # 1992 (p. 28). De originele bron heb ik niet kunnen achterhalen, maar wat belangrijk is, is dat dit boek al in 1992 werd gepubliceerd, dus 28 jaar voordat het COVID-19-circus aan zijn tournee begon.

APPENDIX 3

Een essay over volksbegeestering

Volgens Freud “*is de massa onderhevig aan een inderdaad magische macht van het woord dat in de massaziel de hevigste stormen kan opwekken*”.¹⁴⁾ Deze overweldigende macht die recht door ons heen denkt, de denkmachine, is een feit. Het mediatieke woord bezit een spectrum van goddelijke weerklank, welke kan scheppen ...en vernietigen! Taalbegoocheling verheft de geest van extase en massabedrog. Het woord dat in de massageest doorsijpelt beschikt over een bindende kracht waardoor de massa als een geheel reageert alsof het een lichaam heeft. Een heerschappij van insinuatie en leugen met een enorme beweeglijkheid en daarom enorme capaciteit om weergalmende plannen uit te denken die in veel geesten tegelijk en spontaan opwellen als ware het een samenzwering, maar dan toch wel een samenzwering die zich aan een zichtbare organisatie onttrekt. Deze leugenachtigheid, want dat is het maar al te vaak, is in staat om uit zeer verrassende en sterk uiteenlopende invalshoeken personen en volken aan te vallen alsof het een draaiboek volgt, maar dan eentje zonder dat de deelnemers zich dat bewust zijn. Wie zich op samenzweringen toespitst is te snel geneigd hun graad van organisatie en vernuft te overschatten. Ten onrechte veronderstelt men dat de ‘grote’ samenzwering zal worden verbroken als ze in het daglicht wordt gesteld, alsof het een excentrische beweging geldt die geen gewone burger wil. Oppervlakkig gezien heeft men gelijk. Echter, de inherente beweeglijkheid van wereldse zaken onttrekt zich aan het gewone oog zodat men zich kan afvragen of de samenzwering wel echt bestaat. Elk aspect is duistere beweging en verandering – binnen, buiten, overal, met een schijnbaar onontwijkbare uitkomst. En dit nu is wat we volksbegeestering noemen. Noem het voor mijn part hypnose of bezetenheid, of zelfs krankzinnigheid, en waarom niet massahysterie.

Met massahysterie stevent de kwade inspiratiegeest af op het Armageddon (Op. 16:13-16), wat de laatste en beslissende strijd zal zijn tussen de machten van het kwaad en God. In het Hebreeuws betekent Armageddon ‘berg van verzameling’ wat op een verzameling van macht duidt. Het Armageddon betreft de grootste concentratie ooit, aan beide kanten, en daarom is de strijd beslissend en finaal. In extreme gevallen, zoals bij oorlogswaanzin en plotselinge wijzigingen van de massapsychologische stemming, slaagt de lineaire geschiedkundige benadering, gebaseerd op de veronderstelling van een ordelijke opeenvolging der gebeurtenissen, er niet in om tot aanvaardbare verklaringen te komen. We betreden hier het terrein van methahistorie, waarover Arnold Toynbee het volgende zegt in zijn discussie over het wezen van het historische denken: “*Metahistorie komt overeen met metafysica en theologie. De metahistoricus probeert zijn studie van de realiteit in een of andere hogere werkelijkheidsdimensie te passen welke boven de menselijke gebeurtenissen uitstijgt zoals die zich fenomenologisch aan hem presenteren.*” In deze welhaast mythologische strijd, het Armageddon, die zich niet in de verhalen afspeelt maar hier op aarde, zal het tot een massale afwijzing komen van de demonen, die kwelgeesten die de bron van ons denken vergiftigen en oorzaak zijn van zoveel maatschappelijke kwalen. Daarvan moet en zal de wereld bevrijd worden opdat Gods gerechtigheid stralen moge. Het zal de schaal met gebeden zijn, die vol is, die dit bewerkt. Het is vooral door de psyche der massa’s dat de Luciferiaanse antimacht zich manifesteert waarbij het een ‘incarnatie’ in de massa’s verkrijgt. Zoals Christus zijn lichaam van getrouwen heeft, heeft de antimacht ook zijn lichaam, een wansmakelijk opgezwollen lichaam van ongekende proporties. Deze gedijt op de vernietiging en verorbering van individuele persoonlijkheden die hun door God gegeven vrije wil hebben laten inpalmen.

14) “Massenpsychologie und Ich-Analyse” - Het ik en de psychologie der massa - door Sigmund Freud, uit de Nederlandsse vertaling van Dr N. van Suchtelen (p.18).

In de huidige staat van de wereldziel kunnen de mensenmassa's met geen mogelijkheid tot de eeuwige Messias behoren. Zij hebben nooit bij Hem gehoord. De geschiedenissen van oorlog en door de overheid gesanctioneerde misdaden zijn daar getuige van. Waartoe de groepsmens al niet in staat is! Met Gods genade zijn enkelen bereid en in staat om de zwaartekracht te overwinnen die ter Helle trekt. De wolk van de getuigen die zich berouwwol voor Christus' opstandingskracht hebben open gesteld, en uit die enkelen bestaat, is een middel om het collectieve te benaderen, dat op één zegevierend moment de metanoia zal kennen. Metanoia staat voor de innerlijke mens die van de neiging ten kwade is verlost; dan zal de erfzonde hebben afgedaan. Versta mij goed. De metanoia gebeurt niet zomaar op klaarheldere dag in maart, maar na een reeks gebeurtenissen. We spreken hier over de zogenaamde Jonadienst. Jona riep Ninivé tot bekering op, maar voordat zijn boodschap effectief werd overgebracht moest hij eerst in de ingewanden van het zeemonster neerdalen. Dit betreft een dieptepsychologisch onderwerp en niet slechts een preken van het woord via de moderne media.

Het is pijnlijk te moeten vaststellen hoe ook welmenende Christenen terugvallen. Na hun eerste liefde verwatert alles – bij velen. Het lijkt alsof niemand tegen zijn diepste zelf is opgewassen. In ons huidig tijdsbestek is het onmogelijk zich daar geheel van te ontdoen. Zelfs met overvloedige genade blijft de dichotomie bestaan. Deswege blijft de verleiding bestaan en wat voor verleiding! In de doop mag de neiging ten kwade (in het Hebreeuws de yetzer hara) vergeven zijn, maar zij is nog niet overwonnen en neergedrukt. Er bestaat een te groot braakliggend terrein om ongeschonden overheen te trekken. De toren van Babel moet ter verantwoording worden geroepen, beeld van de zich god denkende mens. De mensheid kan in zijn groepsdenken alleen maar denken zoals die ene macht begeert. Wij moeten een tijdelijke halt toeroepen aan moralisaties. Onze vrijheid wordt niet gediend door een pakket luidruchtige slogans. Waarlijk, onze hulp kan alleen worden verwacht van de Zoon aan de rechterhand van de Vader. Ja, God zal in een andere uitstorting voorzien dan die der massabegeestering, die van de Heilige Geest, wat niets anders is dan de opstandingskracht gepaard gaande met *“tongen en talen”*, zoals de Bijbel zegt, met het uiten van woorden van genade tegenover het brabelen van de onmenselijkheid.

We strijden tegen een vorm van bezetenheid. Een lijn kan worden doorgetrokken naar hypnotische bezetenheid. Gerard Feller zegt over de hypnose van een individu: ¹⁵⁾

«« Gedurende de hypnose is het vermogen van de persoon om kritisch na te denken zodanig gereduceerd dat er een 'trance-logica' ontstaat, die onvoorwaardelijk alles accepteert wat onder normale omstandigheden als irrationeel, onlogisch en tegenstrijdig zou worden bestempeld. (...) Hypnose overbrugt de wil doordat het de persoonlijke verantwoordelijkheid buiten de subjectieve, rationele en kritische keuze plaatst. Omdat de normale evaluerende bekwaamheden worden onderdrukt, de beïnvloedbaarheid wordt opgevoerd, en het rationeel denken gereduceerd, wordt de wil serieus belemmerd en kan die tenslotte worden geschonden. Mensen kunnen door middel van hypnose aan een persoon worden gebonden of onder zekere [demonische] macht komen te staan, (...) terwijl 1 Korinthiërs 6:12 leert: *“Ik zal mij door niets laten knechten.”* »»

Met het voorgaande wordt wel aangegeven wat de effecten van hypnose zijn, maar onduidelijk blijft hoe dat mogelijk is; hoe dat precies in zijn werk gaat. En dan trek ik een lijn naar massahypnose of zinsbegoocheling. Alhoewel moeilijk te bewijzen, spelen mijns inziens dezelfde mechanismen een rol bij de hypnotische toestand van één enkel individu alsook de groepsgeest van hen die in een min of meer hechte gemeenschap verbonden zijn. Het cement van zo'n gemeenschap is de cultuur die wordt gevormd door

15) “Tussen Waan en Werkelijkheid – Praktijk Hulpverlening Heel De Mens” van Gerard Feller - Oudewater, Nederland # 2011 (p. 13).

de gemeenschappelijkheid van denken en voelen, een natuurlijke tendens die in hun genetische code lijkt te zijn ingebakken.

Wat al die aparte individuen betreft die in een gemeenschap functioneren, die met recht een gemeenschap kan worden genoemd, kunnen we een parallel trekken met al die aparte cellen in een menselijk lichaam en dat zijn er vele miljarden. Zoals met topsport naar voren komt werken de lichaamscellen op een prachtig gecoördineerde wijze met elkaar samen. Het klassieke beeld dat de hersens signalen uitzenden die dat samenspel besturen is ontoereikend, want het beantwoordt niet de vraag hoe de wil zich in een actie vertaalt en hoe dat harmonische onbewuste samenspel tot in detail georkestreerd wordt. Vanzelfsprekend is training uitermate belangrijk. Ten aanzien van de coördinatie van de bewegingen is duidelijk dat dit pas echt effect sorteert zodra die lichaamscoördinatie (beter: celcoördinatie) van het bewuste naar het onderbewuste niveau afdaalt. Het is een vaststaand feit dat het bewuste denken veel langzamer reageert dan het onderbewuste. De reactietijd van een atleet kan een verbijsterend niveau bereiken, verbijsterend omdat gewoonlijk de benodigde reactietijd ongeveer anderhalve seconde vergt, te langzaam om echt snel te reageren. De Nederlander Mirin Dajo kon zichzelf zonder blessures met pinnen van voor naar achter doorsteken. Zijn cellen waren als het ware getraind om pijn te negeren met minimale schade aan lichaamsweefsel. Dit roept bij mij de gedachte op: Zou het kunnen dat iedere lichaamscel een individueel bewustzijn heeft waardoor ze in samenspel over een zekere autonomie beschikken?

De laatste decennia is veel onderzoek verricht in het alternatieve wetenschappelijk circuit dat erop wijst dat het lichaam informatie verwerkt via electromagnetische golven, in en van buiten het lichaam. Het hart op zichzelf is reeds een bron en ontvanger van electromagnetische straling. Het cerebrospinale vocht (CSF), wat het vocht is waarin de hersens baden en wat doorloopt tot in de ruggesgraat, is een medium om straling om te zetten in informatie waarop de ziel kan reageren. Het CSF wordt wel de zetel van de ziel genoemd. Het CSF is een soort antenne, maar moleculen in de pijnappelklier zijn dat ook. Alle klieren reageren op stralingen, in het bijzonder de hypothalamus, hypofyse en de pijnappelklier, samen het kristallen paleis genoemd. Dit situeert zich tussen de linker en rechter hersenhelft en de voor- en achter- hersenwabbes; de achterhoofdskwab bestuurt het zien, de frontaalkwab het zelfbewustzijn, de linker hersenhelft de rationaliteit en de rechter het intuïtief denken. Die klieren besturen het lichaam via de afgifte van hormonen. Zij zouden op het trillingsniveau van de omgeving reageren en zelfs in staat zijn om informatie die zich in het DNA bevindt te vertalen naar bewuste en onbewuste 'operationele' kennis. Het DNA is geen statisch geheel, maar heeft trillende kronkelingen en dat zendt informatieve vibraties uit. De DNA-keten is een gigantisch instructieboek, niet alleen voor de stoffelijkheid van het lichaam. Waarom zou het ook niet gelezen kunnen worden voor andere instructies die wij bij dieren instinct en karakter noemen? De monarchvlinders, die naar het zuiden gaan, vliegen exact dezelfde weg terug als hun ouders op weg naar het noorden, maar hun ouders zijn dan al dood! Die instructies moeten op de een of andere manier in het DNA zijn opgesloten. Het DNA is nog steeds terra incognita of vakgebied waarvan men bijna niets afweet, ondanks beweringen van het tegendeel. De recombinant DNA techniek is het klungelen van de tovenaarsleerling. Daar kan weinig goeds van komen.¹⁶⁾ Hoe onze lichaamsvorm tot stand komt is nog steeds een groot raadsel. Feit is dat het gezicht van een kind vaak heel sterk op dat van een ouder lijkt. Het soms ingewikkelde paringsritueel van de verschillende soorten is ook zoets; dat wordt toegepast ook als het nooit is afgekeken. De mens dankt

16) De tovenaarsleerling is het verhaal van Goethe over een overmoedige jongen die in de leer gaat bij een tovenaars. Hij is ongeduldig en vindt het werk dat hij te doen krijgt vervelend. Op een dag gaat de tovenaars op reis. De tovenaarsleerling blijft achter en ziet zijn kans schoon het werk dat hem is opgedragen met behulp van tovenarij uit te voeren. Maar hij brengt er niets van terecht en vreselijke rampen ontstaan.

zijn uniciteit aan geestelijke sturingssystemen met een materieel component. Van generatie op generatie wordt zijn karakteristiek doorgegeven die zich aan wijzigende omstandigheden aanpast (epigenetiek). Dit resorteert onder 'cultuur'. Er is echter ook de momentane cultuur die volksmenners en reclamemakers voor hun eigen egoïstische motieven handig uitbuiten. Dit alles onttrekt zich aan het bewuste domein en verklaart waarom het zo moeilijk traceerbaar is.

Het onderbewustzijn¹⁷⁾ speelt een belangrijke rol bij het leerproces. Wie leert autorijden moet bewust nadenken om in de zijspiegel te kijken als de situatie dat vereist, maar met voldoende geoefendheid gaat dit vanzelf, dus zonder bewuste wilsintentie, zelfs als die persoon een aanzienlijke hoeveelheid alcohol heeft gedronken (dit is geen pleidooi voor het drinken van alcohol). Iemand die een moeilijk pianostuk instudeert zal pas na vele uren oefening het stuk zo 'onnadenkend' kunnen spelen dat hij zich vanaf dat moment kan richten op de vervolmaking van zijn artistieke prestatie. Zoals het onderbewustzijn een functie vervult bij individuele vaardigheden, functioneert het ook in sociale interacties. Het bewuste denken blijkt veel minder rationeel dan men bereid is toe te geven, of laten we het zo zeggen: is slechts het topje van de ijsberg.

We hebben inzichtelijk gemaakt hoe de lichaamscellen een onderlinge relatie of band hebben. Ze zijn bovendien onderhorig aan het hoofd waaraan ze 'onderdanig' zijn. Die twee factoren (relatie en onderdanigheid) kunnen ook uitleggen hoe Christenen in het lichaam van Christus functioneren. Romeinen 12:4-5: *"Want zoals wij in één lichaam veel ledematen bezitten en niet alle ledematen dezelfde taak verrichten, zo zijn we tezamen één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk zijn we ledematen over en weer."* Zo ongeveer moet het functioneren in het gewone maatschappelijke verkeer. Dat alle individuen in onze maatschappij individualistisch zijn en geheel zelfstandig handelen is gewoon onzin. Anders zou een enquête met enkele honderden respondenten niet kunnen worden geëxtrapoleerd naar het geheel.

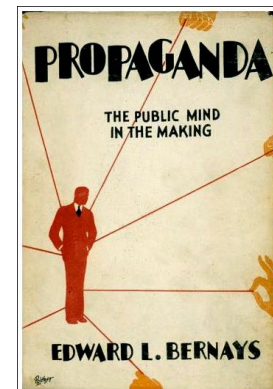
Aldus heerst in onze maatschappij een gemeenschappelijke band en neiging om naar elkaar te luisteren en samen dingen te doen waaronder een 'luisteren' hoort naar de politieke leider en er naar handelen ook, zelfs op zo'n manier dat een ongehoorzaam willen zijn aan het dictaat als emotioneel knellend wordt ervaren. Een populaire politicus zal zich door velen gesteund weten net als bij de lichaamscellen die naar het dictaat van hun eigenaar luisteren. Des te meer volgelingen des te moeilijker om buitenstaander te worden en de groepsgeest te ontglippen. De groepsgeest oefent een sterke drang naar conformatie uit en zo ontstaat er een confronterende spanning met wie zich aan de algemeen aangehangen overtuigingen wil onttrekken. Dat heet sociale controle. Het speelt ook een rol bij de media die onder de hoede van onze leiders tot propagandamachines zijn geworden. En het werkt want de massa laat zich graag leiden. Misleiding loert om de hoek. Een andere term daarvoor is impliciete repressie, een repressie die niemand ziet, de enkeling uitgezonderd. Niet de Orwelliaanse versie: *"een laars die tot in de eeuwigheid op iemands gezicht stamp"* – maar de Huxleyiaanse: iedereen dom en tevreden. De materiële repressie, die essentieel is, strekt ten doel om de kudde via een beloningssysteem in het gareel te houden, want een welvarende maatschappij laat zich niet door hondenkoekjes ringeloren. De spirituele deprivatie is echter het ergste: het onthouden van essentiële waarden en kennis. Het resultaat daarvan is wat Etienne de La Boétie (1530-1563) *"vrijwillige onderwerping"* noemde. La Boétie viel de absolute monarchie en tirannie aan in zijn *"Discours de la servitude volontaire ou le Contr'un"* (Verhandeling over vrijwillige slavernij, of de anti-dictator). Hij meende dat de toestem-

17) Het Jungiaanse concept van on-bewustzijn en archetype verschilt fundamenteel van het Christelijke. Het is het verschil tussen een Christelijke dieptepsychologische benadering en een neo-Platonische of Hindoeïstisch/Boeddhistisch getinte benadering. Derhalve wordt de term onderbewustzijn gebruikt in plaats van onbewustzijn.

ming tot overheersing kon worden ingetrokken aangezien *“tirannen macht hebben omdat men ze dit geeft”*. Maar hij had natuurlijk nog nooit van het kudde-instinct gehoord en had het in dat opzicht bij het verkeerde eind.¹⁸⁾

We zien dat de media steeds meer onze gedachten zijn gaan bepalen waarvan we menen dat die van ons zijn. Als mensen alleen maar geprefabriceerde verhalen lezen, zien en horen, worden ze hierdoor gevormd en ‘zacht’ geprogrammeerd. Volken voeren oorlog vanwege nepnieuws en tendensieuze berichtgeving, vroeger propaganda geheten. Genocides worden gepleegd op basis van dit soort programmering. We gaan kritiekloos mee in bepaalde gedachtegangen, die door onophoudelijke herhaling en stapsgewijze veranderingen ons steeds verder op het verkeerde pad brengen. Een naam die in deze benadering naar voren springt is Edward Bernays (1891-1995), die belangrijk werk heeft verricht voor het Tevistock Institute, een neef van de bekende psycholoog Sigmund Freud. Hij wordt de vader van public relations genoemd en werd door het prestigieuze Life Magazine als een der honderd meest invloedrijke Amerikanen van de 20^e eeuw gezien. Van zijn vele boeken kregen *“Crystallizing Public Opinion”* (1923) en *“Propaganda”* (1928) het etiket als vroege pogingen om het gebied van public relations in kaart te brengen. Hij beschreef de massa’s als irrationeel en onderhevig aan het kuddeinstinct en gaf aan hoe professionals volkspychologie en psychoanalyse konden gebruiken om de ‘domme kudde’ in de gewenste richting te drijven. Bernays benaderingswijze werd in 1957 buitengemeen fel aangevallen in de bestseller *“The Hidden Persuaders”* (de verborgen verleiders) van de hand van Vance Packard. Hoofdstuk 17 begint met het sublieme citaat van Kenneth Boulding: *“Een wereld van een onzichtbaar dictatorschap is denkbaar waar nog steeds de democratische regeermethoden heersen.”* Dat is nu, anno 2021, meer dan ooit actueel. En dan legt hij uit dat manipulatie van de publieke opinie voor een tiran eenvoudig is maar pas een kunst wordt in een vrij democratisch regiem.

Edward Bernays beschreef in 1928 een public relations expert als iemand die de publieke opinie in lijn kan brengen met de belangen en doelstellingen van de leiders in het zakenleven en de overheid. De rol van de publicist, zo meende Bernays, was om inzicht te krijgen in het mentale leven van de massa’s en deze kennis toe te passen voor het efficiënte management van het democratisch proces.



Bernays was een pionier om binnen de public relations industrie psychologie en andere sociale wetenschappen toe te passen voor de inrichting van campagnes voor publieke opinievorming: *“Als wij het mechanisme en de motieven van de groepsgeest begrijpen is het dan niet mogelijk om volgens onze wensen de massa’s te controleren en in het gareel te brengen zonder dat ze dit zelf beseffen? De recente propagandistische praktijk heeft bewezen dat dit mogelijk is, althans tot op zekere hoogte en binnen zekere grenzen.”* Denk aan wat Joseph Goebbels onder Hitler deed als *“Reichsminister für Volksaufklärung und Propaganda”*.¹⁹⁾ Bernays noemde deze kneding van het groepsdenken *“the engineering of consent”* (het fabriceren van toestemming). In zijn artikel *“The Engineering of Consent”* uit 1947 legt hij uit: *“Deze uitdrukking duidt simpelweg op de toepassing van een constructiemethodiek – dat wil zeggen dat initiatieven worden ontplooid op basis van een grondige kennis van de situatie met gebruikmaking van wetenschappelijke principes en beproefde routines waarvan men weet dat mensen er zo*

18) Bron voor citaten van La Boétie: Engelse Wikipedia nov. 2017.

toe kunnen worden gebracht om ideeën en programma's te omarmen." Bernays gaf aan het concept 'stereotype' van Walter Lippman een diepere betekenis, en stelde dat elementen met een voorspelbaar effect voor massabeïnvloeding kunnen worden ingezet:

«« In plaats van een geest te schenken heeft de universele leesvaardigheid de gewone man een rubber stempel gegeven, beïnkst met advertentieslogans, met editoriale artikelen, met gepubliceerde wetenschappelijke feiten, met de trivialiteiten van boulevardbladen en de diepten der geschiedenis, maar dat alles ontbloot van oorspronkelijke gedachten. Ieders rubber stempel is de tweeling van miljoenen anderen met gevolg dat als deze miljoenen aan dezelfde stimuli worden onderworpen ze allen identieke bestempelingen krijgen. (...)

De verbazingwekkende bereidheid waarmee de grote massa's dit proces aanvaarden kan waarschijnlijk door het feit worden verklaard dat geen poging wordt gedaan hen te overtuigen dat de kleur zwart wit is. Daarentegen worden hun wazige vooringenomen ideeën dat een bepaald soort grijs bijna zwart is of bijna wit in scherper perspectief gezet. Hun vooroordelen, opvattingen en vaste overtuigingen worden als vertrekpunt gehanteerd waardoor zij zachtjes aan een leidraad worden meegetrokken naar een gepassioneerde gehechtheid toe aan een bepaald mentaal beeld [die de professional in zijn hoofd wilde implanteren]. »»

Volgens Bernays speelt niet slechts de psychologie maar ook de sociologie een belangrijke rol voor het public relations advies. Het individu is *"een cel die in de sociale eenheid is geïntegreerd. Raak een zenuw aan op een gevoelige plaats en er zal een automatische reactie volgen van bepaalde specifieke delen van het organisme."* Bernays propageerde het idee dat de 'massa's' door factoren worden gedreven die buiten hun bewuste begrip staan. Hierop gebaseerd koesterde hij dictatoriale idealen: hij bazuinde dat hun geesten door de begaafde enkelingen gemanipuleerd kunnen en moeten worden. Derhalve vond hij dat *"intelligente mensen zich ervan bewust moeten zijn dat propaganda het moderne instrument is waarmee productieve doelstellingen bevochten kunnen worden, hetgeen tevens ten dienste staat om orde uit chaos te scheppen."* ²⁰⁾

Gezien het voorgaande stel ik een nieuwe definitie voor van hypnose: "Indien iemand als autoriteit wordt aanvaard en dictaten stelt die onbetwist worden opgevolgd die vatbaar zijn voor persoonlijke evaluatie, dan spreken we van hypnose." Dit is dus een veel ruimere definitie dan gebruikelijk. Ik ga een stap verder: "Indien een dictatoriaal iemand of demon zijn wil oplegt dan spreken we van bezetenheid." Zo liggen bezetenheid en hypnose in elkaars verlengde. Voor beide toestanden bestaan veel gradaties, zodanig dat kan worden gezegd dat iedereen wel een klein beetje gehypnotiseerd of bezeten is. In liefdesrelaties speelt dit een prominente rol alsook in de arts-patiënt relatie, om er enkele te noemen. Zich als willoos schaap laten manipuleren of, andersom, zich op Gods plaats stellen om te domineren, is een immens kwaad, want de menselijke wil mag zich uitsluitend onder Gods Wil plaatsen. Daartoe is zij geschapen.

19) In the 20^{er} jaren werd Joseph Goebbels een enorm bewonderaar van Bernays en zijn geschriften – ondanks het feit dat Bernays een Jood was. Toen Goebbels propagandaminister van het Derde Rijk werd, exploiteerde hij Bernays' ideeën ten volle uit en zette hij de tot dan toe meest succesvolle hersenspoelcampagne op touw in de geschiedenis van de mensheid. Dit kan Bernays niet worden verweten want hij stelde alleen maar een methode voor waarvan het doel anders was. En zo is het, want Felix Frankfurter, een lid van het Amerikaanse Hooggerechtshof, President Roosevelt in een brief gewaarschuwd Bernays geen substantiële rol toe te kennen in de Tweede Wereldoorlog, waarin hij hem en zijn collega's beschreef als "professionele vergiftigers van de volksgeest, uitbuiters van dwaasheid, fanatisme en eigenbelang."

Bron: "The unseen power: Public Relations - a history" door Scott M. Cutlip – Routledge # 1994 (p.185); gebaseerd op primaire bronnen geeft dit boek de eerste gedetailleerde geschiedenis van public relations vanaf 1900 tot aan de zestiger jaren.

20) Bron voor de citaten van Bernays: Engelse Wikipedia nov. 2017.